

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Pars Qvarta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

OPUS CAROLI SCRIBANI

AMORIS

DIVINI

PARS QUARTA,

VARIOS.

AMORIS AFFECTVS.

continens.

CAPVT I.

Assimilatio Amoris prima.

Leoni.

Prou.

30.

1. Ma.

hab. 3.

isa. 31.

VI assimilabo te? LEONI dilecte mi. Similis enim factus es leoni, qui ad nullius pauebit occursum: & sicut catulus leonis

rugiens in venatione, & persecutus est inimicos meos perscrutans eos, & qui perturbabant me eos succendit flammis: & quomodo si rugiat leo, & catulus leonis su-

per

per prædam suam, & cum occurrerit ei
 multitudo pastorum, à voce eorum non
 formidabit, & à multitudine eorum non
 pauebit: sic descendet Dominus exercituum,
 ut prælietur super montem Sion, & cri-
 piat vnicam suam, animam meam,
 de medio persequentium eam. Leo enim rugiet quis non timebit? tenebit præ-
 dam & amplexabitur eam, & quis erit
 qui eruat eam? aut suscitabit post-
 quam quiescens accubuerit super
 ea? sed & cincinni tui tamquam iu-
 bæ quæ nimbo plenz vento spar-
 guntur, vt derorent deciduis guttis
 frontem dilectæ prædæ tuæ, quam
 despondisti tibi in sanguine iuuen-
 tutis tuæ, cum persequerentur te
 populi Gentium in ira Synagogæ
 tuæ, & mouerent super te capita sua,
 & retia panderent super te, & in ve-
 nabulis gentium transfigerent latus tu-
 um; & circumdarent te canes multi, & Ps. 21.
 concilium malignantium obluderet te, Thren.
 plauserunt super te manibus, & sibilauerunt, 2.

X. 4. & mo-

& mouerunt caput suum super te, & inuenabulis aperuerunt mihi tot uotis tot suspiriis, tot lachrymis desideratam domum dilecti mei, domum decoris tui. Cùm rideret super te tamquam in interitu tuo, ignorantes repromissiones tuas perennaturi fœderis tui, quas in aqua & sanguine consignabas. Tu quoque ridebis in interitu

Irou. 1. illorum, cùm irruerit super eos repentina calamitas, & interitus quasi tempestas ingruerit; quando uenerit tribulatio & angustia super persequentes me,

Thren. 2. qui fremuerunt dentibus & dixerunt, deuorabimus eum, en ista est dies quam expectabamus: uideamus quis rapiet eum, & saluam faciet animam eius. Tu ue-

a Ps. 17. rō^a protector meus, ^b & merces mea magna nimis, ^c protector uita mea, & ^d suscep-

c Ps. 26. tor salutis mea, & ^eceptor meus, cùm

d Ps. 88. sis ^f protector omnium sperantium in te,

e Ps. 90. & a quo trepidabo? Si consurgant aduersum me castra, non timebit cor meum: Si

f Ps. 17. exsurgat aduersum me praelium, in hoc

ego

ego sperabo. Vnam petii à te, hanc requiram, vt inhabitem in domo tua omnibus diebus vita mea in terra viuentium; in protectione fortitudinis & virtutis tuæ; in amoris tui domo, quam felicio odio referarunt mihi aduersarii mei, in inuidentiæ suæ cuspide. Dum cogitant per latus tuum vitam meam euellere, domum aperuerunt vitæ meæ. Nam dum persequerentur me aduersarii mei in armatura roboris sui; nec effugii iam locus superesset vilis, nec miserans qui tecto admitteret, referatis præter spem valuis, à maleuolentiæ lancea, tamquam fortunatissimis clauibus, patuit amoris domus certum iam iam interituræ animæ effugium, propugnaculum certum; in quo non metnam omnia agmina aduersantia, non tenebrarum principes, non omnem inferorum potestatem. Exturgant licet agmina & circumdent me exercitus seculorum, non timebo cinctus tam

Y. 5. vali-

validis propugnaculis amoris tui, dilecti Leonis mei. Neq; propugnaculum tantum mihi factus Leo meus, sed & deliciae meae, gaudium meum, lingua sua enubilans genas meas, maculas nimirum ruboris mei, erubescientiae maculas, criminum meorum colore tinctas.

Vnicorni.

Cui assimilabo te? VNICORNI, dilecte mi. Feri castitatis cornu pectus hoc dilecte mi, & inuenies cor hoc maiore est vulnere saucium, atq; ad eò vulnus vnum. Feri. Quid meuis? vulnera mihi vita sunt, & à tuo cornu omni vita meliora sunt, tantum confige validè in potentia virtutis tuae, ne superficiali tantum lege, imbelli & femineum vulnus. Odi vngues, quib. supremam cutem radas. Vnicornis es, trās adige costas, vt immoriar vulneri. Atq; vltimam hanc animam vulnere tuo sauciam, non exspuam aut deuomam; sed molliter dimittam in cornu tui aciem, inde

in

in frontem, in oculos, in os tuum; ut imbibas hanc animam amico haustu: misceaturq; animæ tuæ, aut veriùs animetur noua animatione animæ tuæ. Non repeto semel concessam, figat in domo tua habitacula sua tētoria sua, tectum suum, æternumque fruatur castis delitiis tuis, ingenti amoris tui vulnere faucia; cui nulla accedat medica manus, sed dextera tua sola, nouo semper vulnere beans fatiasque hanc animam solo vulnere pascendam.

Cui assimilabo te? **TIGRI** dilecte Tigri, mi. Veloces enim ad currendum pedes tui. Quis leget vestigia illorum? vêtus ego sum, insequar, sagitta qualis fugit manu: sed & Euro & Aquilonibus ocyor. Non assequar ventus Tigrim meam, quæ tamquam rapis catulis æstuat in amorem dilecti sui, currens in odorem eius? sequar veloces amati pedes, & super velocitatem tigris celeritas eius. Cælū tran-

Y 6 filit,

516 CAROLI SCRIBANI

filit, & relinquit infra se nubes, nec
 vis vlla assequetur illum. In vno cur-
 su votorum suorū, etiam cælos trans-
 filit, & supra beatarum mentium se-
 des figit torum suum. Ridet tela tan-
 quam inertia, quacumq; manutenu-
 sa, ridet ventos tamquam ignavos
 quocumque Æolo spirante, quocū-
 que Neptuno impellente; momen-
 to temporis cælum terrasque maria
 q̄e post se relinquens. Sed & illud
 chaos ingens supra aquas, quæ supra
 cælos sunt, positum, metitur vno
 crine votorum suorū. Quis asse-
 quetur eum? votorum meorum te-
 la fugacia, quibus insculpam amo-
 rem meum, adeo q̄ue amantem hanc
 animam, vt in quemcumq; se profu-
 gus receperit locum; in illum emit-
 totiua tela mea; nec quiescere patiar
 donec amplectar eum, saucium iam
 telo meo; ebiberimq̄ue beata iam sa-
 gitta purpureum amoris mei rorem
 æternūm satiandus.

Cui

Cui assimilabo te? CERVO, dile- Ceruo.
cte mi. Factus enim es tamquam
ceruus sitiens, decurrens ad fontes
aquarum in die desponsationis san-
guinis tui, die magno & amaro val-
de. Non potabo te aceto dilecte mi.
Dedi enim capiti meo aquam, & oculis *Jer. 9.*
meis fontem lachrymarum, & effudi si- *Thren.*
cut aquam cor meum ante conspectum ^{2.}
tuum, dum expectans expecto te
dilecte mi, vt sitiens bibas, & restin-
guas amoris æstum, quousque ludis
amantem & sitiens non bibis? idcirco *Thren.*
ego plorans, & oculus meus deducēs aquas, ^{1.}
quia longè factus est à me consolator con-
uertens animam meam. Bibe dilecte mi
& inebriare ab vbertate contriti cor-
dis huius; satiare ab vbertate aqua-
rum, quas dederunt oculi mei, ne
fons aquæ fiat in me fons sanguinis,
in amaritudine expectationis tuæ.
Sed & pone vicissim pedes meos tam- *Pf. 17.*
quam ceruorum, & super excelsa deduc
me in psalmis canentem. Nam & ego *Hab. 3.*

VT

Ps. 41. vt ceruus ad fontes aquarum, ita deside-
 Ps. 35. raut te sitientis animæ solamen vni-
 Can. 3. cum. Tu enim es fons vitæ, fons horto-
 rum, puteus aquarum viuentium, quæ flu-
 Ecol. 24 unt de Libano; tu fluuii dioryx, & sicut a-
 quæ ductus de paradiso, satia hunc cer-
 uum, & riga hunc hortum plantatio-
 num amoris tui, vt fiat trames in me-
 fluuius exundans in mare magnum
 amoris tui. Sitiuit enim siti magna a-
 nima mea ad te Deum meum dile-
 ctum, fontem viuum, quando ve-
 nies, & effundes amoris tui aquas su-
 per sitientia corda, & labra dilectio-
 nis tui? quando effundes spiritum roris
 tui super seruum tuum, qui tanquam
 gramen matutinum clamat ad te
 cupiens impinguari à pinguetudine
 roris tui; vt tueatur se aduersum æ-
 stum meridianum, æstum concupis-
 centiæ carnalis, exedentem medul-
 las ossium, ebibentem sanguinem
 cordis mei. Quando effundes bene-
 dictionem tuam super stirpē tuam,
 super

super germen hoc hortorum tuorum;
 prato: um virentium iuxta fluum
 deliciarum tuarum? Numquid hæc
 vox tua, vox tua dulcis & amica ni-
 mis, vox amoris & dilectionis tuæ:
Si quis sitit veniat ad me? venio dilecte Ioan. 7.
 mi. Et ecce me. Da sitienti huic ani-
 mæ *de fonte aquæ vitæ tuæ. Sitit n. anima* Apoc.
mea ad fontem tuum, fontem viuum, 21.
 quando veniam, & aperiam os me-
 um, & hauriam *aquas in gaudio de fon-* Ps. 41.
tribus saluatoris mei? Nā qui te derelin- Isa. 12.
 quunt *fontem aquæ viuæ, & fodiunt* Jer. 2.
sibi cisternas dissipatas quæ continere non
valent aquas, quid exspectant nisi vt
exarescant siti, ac sitiant iterum? at
qui biberit ex aqua quam tu dede- Ioh. 4.
ris, non sitiet in æternum. Sed & aqua
tua fiet in eo fons aquæ salientis in vitam
aternam; & flumina de ventre eius fluent Ioh. 7.
aquæ viuæ; vt conuertantur etiam ab
impetu inundationis huius, rupes
in fontes aquarum, & petreæ in stagna a- Ps. 113.
quarum viuentium. Quæ densior ru-
 pes,

pes,

pes, quæ validior petra corde hoc peccatorum mole oppresso? ut euenerit. planè ab hoc pectore cor omne carneum, factumq; iam sit cor meum petra & rupes, omne ferrum ac chalybem respuens, solo flumine tuo molliendum. Illabere flumen meum, ut rupes hæc soluatur in fontem, è quo bibat & satietur sitiens ceruus meus, dilectus meus; sed & satiet ego fluminibus illius, ut vna denascatur aqua è flumine illius & fonte meo.

capree: Cui assimilabo te? CAPREÆ hinnuloq; ceruorum super montes aromatum, dilecti mei. Quis sequetur salientem in montibus? ego hinnulus quid verear salientem, fugientem, ut satiet ab vberibus dilecti mei, vberibus lactis in montibus pigmentorum? odor enim dilecti mei, sicut odor malorum & pigmentorum omnis generis; sicut odor thuris, cypri & nardi, croci & cinnamomi, cum vniuersis

uersis lignis Libani; myrrha & alciis
 cum omnib. primis unguentis. Quis
 non curret in odorem unguentorum
 honorum? sed & ego quasi caprea est. *Eccl. 27.*
fugiens de laqueo. Quoniam vulnerata
est anima mea, seu verus, aruit tam- *Psalm.*
quam testa virtus mea. Quis irrorabit
 eam nouo rore? aut aqua salutarum hu-
 mectabit emarcidam tamquam im-
 bre, nisi ab uerberibus capreae meae?
 pascas his uerberibus, pascas medica-
 bulo hoc lacte ut exstinguas haec ani-
 ma mea, omni que meliore succo vi-
 duata, reddatur sibi. Comederunt e-
 nim alieni robur meum, scelera ni-
 mirum & peccata daemone impulsore
 nata. Quis reparabit amissas vires,
 nisi tu dilecte mi, noua mihi facta
 mater lacte nouo? o aeternum lacte
 hoc pascas!

Cui assimilabo te? FORMICAE, di- *Formi-*
 lecte mi, quae parat in aestate cibum *ca.*
 sibi, & congregat in messe quod co-
 medat; reponitque in horrea sua, qui-
 bus

bushiemem toleret; fatigatq; labo-
 ribus diem, adeoq; noctem ipsami-
 nimica otio. Et tu in laboribus à tu-
 uentute tua sudorib. pascere. en tibi
 dilecte mi sudores meos, primitias
 castæ desponsationis meæ. Quod si
 non expleris aqueis; en tibi non iam
 illos, quos molli puraq; bibis spon-
 gia; sed riuos, & vlroneos sanguinis
 torrentes dilecte mi: sponsus n. mihi
 es sanguinis, & vestimenta tua rubi-
 cunda, sanguine lota: lauer hoc san-
 guine, vt & tu aspergaris meo. Nō q̄
 ro è strato, aut mollib. febribus calū;
 è sanguine quero, vt verè non liceat
 in amicas prorumpere voces, Spon-
 sus sanguinum factus es mihi, dilecte
 mi. non quero te in inerti otio; non
 inter delicias & hortorum amœna.
 In sudore vultus mei, & sudor me-
 liore cordis mei purpura tincto, q̄ro
 te. Parum est sudorib, in mori, modò
 te fruar amor meus; parū est sangui-
 ne diffuere, modò tibi fluat hæc flu-
 mina,

mina, saliant fontes cordis oculorū-
 que meorum. Vt & ego formica for-
 micæ meæ factus, seponam de die,
 recondamque in horrea, dum vita
 tempusq; sinunt, quibus in omni æ-
 ternitate fruam, & tecum fruam amor
 meus.

CAPVT II.

Assimilatio Amoris secunda.

CVI assimilabo te? PHOENICI, di- Phœ-
nici.
 lecte mi, qui te ipsum funerans,
 flagris, hasta, spinis, clavis, odoratissi-
 mo demū crucis ligno, amoris igne
 decineratus, fœcundiore surgis se-
 mine, spontanea vt morte, sic & red-
 animatione singularis. neq; enim est
 alius extra te singularitatis præroga-
 tiua singularis, quamcumq; demum
 generationem cogito; hanc de virgi-
 neo lacte & vbere humanam, illam
 de Patris sinu, & Spiritus obumbra-
 tione diuinam; vtramque solam &
 sine exemplo æternam futuram.

Ardeam.

524 CAROLI SCRIBANI

Ardeam & ego hic amoris tui flamma, hoc odorato crucis tui tanquam cinnamomi ligno, amoris ignibus accenso; vt decineratus hac flamma, in nouum resurgam hominem, nulla concupiscentiæ aut seculi flamma decolorandus, nulla decinerandus. Sed tua solius in amicum tibi puluerem dissoluendus. Quantis tu & ego, nobilissime Phœnix, delitiis perfundemur, quantis saturabimur? neque singularitati tuæ quidquam per me detractum erit. Nam ego & tu vnum simus: nullum vnitati tuæ præiudicium creabit præsentia mea, quæ amoris tui ignibus coalescens tibi, vnum statuet, & vnum tantum.

Aquilæ.

Ezech.
17.

Cui assimilabo te? AQUILÆ, dilecti mi. Factus enim es tamquam Aquila grandis magnarum alarum plenis. Non frigora, non æstum, non niues, aut Solares radios metuens; ridensq; grandines & pluuias; adeoq; excelsus.

excelsior omnibus, inuictus perstas
 robore subnixus tuo. Sed & memini
 quid olim feceris *Ægypto*, quomo-
 do eam contriueris tamquam con-
 cham vngularum tuarum; & quo-
 modo vicissim *sicut aquila* portaueris *Deut.*
 Israel, & super alas assumpseris tibi, vt *32.*
 solet aquila pullos suos à persequen-
 te hoste. Quid ergo facies dilecto
 tuo? Numquid ad preceptum tuum non *Iob. 93.*
 eleuabitur, & in arduis ponet nidum suū? *Deut.*
sicut enim aquila prouocans ad volandum *32.*
pullos suos, & assimens & portans in
humeris suis; sic facies omni speranti
in te. Facies ei pennas quasi aquila, vt e- *Prov.*
uolet ad te, & repleas in bonis desi- *23.*
derium eius, postquam renouaueris
iuuentutem eius. Qui enim in sperant
in te mutabunt fortitudinem, current, & *Isa. 40.*
non laborabunt; ambulabunt, & non defi-
cient; volabunt & non quiescent, do-
nec in sinu tuo figant rentoria sua,
in terra viuentium. Ô quando eue-
nient hæc mihi? quando reclinabo
 caput

caput hoc in amoris mei sinu? quando
 tētoriam figam in domo Patris tui pa-
 tris mei? quando lectum sternam ti-
 bi & mihi, vt quiescas in medio cor-
 dis mei, nouo nupē. oq; sacrato tibi
 Bethlehemitico stabulo? quando in
 hoc pectoris mei fœno nidū firma-
 bis nobilissime aquilarum? quando
 fiam præsepe tibi, cunæque ac fascia,
 quibus te æterno inuinculem nexu?
 quando! ô quando inter vbera tua cō-
 morabor aquilæ meæ pullus? quando
 præda tua pascar, quam in robore
 virtutis tuæ, ferreis clauorum & lan-
 ceæ vngulis in cruce parasti tibi? cla-
 bere mea præda. Mihi prædatio hæc
 facta est, mihi cælorum raptus, mihi
 violentata illius reseratio. fruar te tibi
 aquila mea, & fruar æternū.

Pelica-
 no.
 Ps. 101.

Cui assimilabo te? PELICANO di-
 lecte mi. *Similis enim factus es pelicano
 solitudinis*, cū parulos tuos non
 tam lacte quasi ab vberibus, sed à pe-
 ctore dependentes, pascas sanguine;
 spargens

spargens tamquam rupta violenter
 nube, amicū imbrem, vt satiari iam
 possint, si non à lactis, ab vberibus
 sanguinum qui sitiunt te. Sitio dile-
 ctæ mi, sitio. Quousque non perpluis
 merore tuo? quousque pendeo ab v-
 beribus, vberib. exul? quousq; non
 potor vberibus lateris tui? en ego è
 filiis vnus, quos tulisti in amaritudi-
 ne animæ tuæ. En ego partus tui ma-
 gni, partus vltimi, cū in clamares *cla-
 more valido* in doloribus partus tui, fi-
 lius vnus; pro cuius felici enixu Pa-
 trem rogasti. Ne contine hunc diu-
 tius partum benigna mater; abieciūt
 menses. Et vbera iam quasi iure meo
 posco, vtero tantūm beatus. Bea v-
 beribus, sed vberibus sanguinis tui.
 Nolo iam lactea, vit sum; sanguinea
 volo, & colorati purpura, vestiri pur-
 pura, potari pu pura pelicani mei, &
 potari æternūm.

Cui assimilabo te? LVCINIÆ, di. Lu-
 lecte mi. *Vox enim tua dulcis, vox exul-* nia
ratio-

Can. 2. *tationis & salutis.* Tu gloria mea, iubi-
Pf. 106. latio mea, psalterium & ci-hara mea,
 dilecte mi. Tibi cantabo canticum
Pf. 56. in psalmis, hymnis & canticis spirituali-
Colof. 3 bus, in tubis & fistulis, in tympanis &
 cymbalis, & vniuersis musicorum
 generibus. Modulabor tibi in læticia
 & exultatione. Quoniam dulcedo &
 musica tua, & vox iubilationis in se-
 culum super omnem dilectum tuum,
 & canticum tuum in corde dilecti
Eccles. tui, quasi mel in ore indulcabitur: & ut
49. musica in conuiuio vini, sic vox modu-
 lationis tuæ in auribus dilecti tui. ve-
 rum quamdiu ego in hac musica lu-
 ctus, lugens carmen absentis Luci-
 niæ meæ? quamdiu plangam quasi
 luctum vaig niti? festiuitates meæ
 versæ sunt in luctum; cantica mea in
 planctum super absentia Luciniæ
 meæ. & tamen ego modifcator non
 omninò imperitus, paruo licet cor-
Pf. 95. pore, non improba tamen voce, can-
 ticum nouum cantabo tibi, canticum
 amoris

amoris & iubilationis. Sed & tu par-
uula es Lucinia mea, & vox in te cor-
pore maior, ac inter paruulos amica
modulatio tua. Paruulus ego planè.
Nam & scelera mea depresserunt me
vsque ad profundum inferni, & fa-
ctus sum mihi met ipsi grauis. ô si
paruulus tantùm essem in oculis
meis, & non paruulus, ah nimis, in
oculis tuis! non tam diu canerem
turturis mœrentis carmen, sed mel-
lea Lucinæ modulatione gratiora,
quia puriora tibi decantarem carmi-
na æternùm victura. Concede hoc
mihi Lucinia mea.

Cui assimilabo te? COLVMBÆ, di- Colū-
le & mi. Oculi enim tui sicut columba^{bæ.}
super riuulos aquarum, quæ lacte sunt lo-^{Can. 5.}
ta, & resident iuxta fluentia plenissima.
Et ego turtur mœroris vnicus, do-
nec fruatur cōpare dilecto meo, quo-
usque audietur vox mea in terra a-
liena, terrâ deserta & inculta, terra
horroris & vastæ solitudinis? aut
Z quam-

- Isa. 38.* quamdiu meditabor gemens vt columba, & attenuabuntur oculi mei sufficiens in excelsum, donec venerit saluatio mea, donec fruatur dilecto meo.
- Pf. 54.* quis dabit mihi pennas columbae meae, vt volem, & requiescam, & abscondar & protegar, & habitem in tabernaculo dilecti mei, & ad odorem in loco vbi steterunt pedes eius, & dicat mihi *Ibid.* Surge in requiem tuam, hic habitabis in seculum seculi, quoniam elegit.
- Can. 2.* Sonet, rogo, hæc vox tua in auribus meis, vnica, columba mea, electa mea, desiderata è millibus. Quousque perteris me mœroribus dissolui, & in dolorum fluentia degenerare animam meam? quousque anhelum perclusus suspiria trahet gementis animæ super magnitudine delictorum suorum? semperne pœnitentis gemitus, numquam amantis lachrymæ semper singultus & confragosa suspiratio; & numquam collocutio mollis amantis animæ? semper fluent vana

in delictorum expiationem; numquam soluentur in amoris testationem? semper Magdalena pœnitens, semper Publicanus aut latro, numquam Maria, vt liceat reddere Rabboni? aut quando vox illa; *Hodie me- Luc. 23. cum eris in Paradiso, columba mea, sponsa mea; dilecte mi, sponse votorum meorum.*

Cui assimilabo te? GALLINÆ, dilecte mi, quæ congregat pullos suos sub alas, & sola noscitur mater, etiam dum non videtur. Ecce ego è pullis vnus; expande alas dilecte mi, vt foueas hunc amoris tui partum amoris tui pectore; æternumque tu mihi sis gallina; vt sub vmbra alarum tuarum cubem in meridie; ibi protegar in velamento hoc alarum tuarum, & exultem in illo coram te, sicut qui latantur in messe, & sicut exultant victores capti præda, quando diuidunt spolia: adhesit namque anima mea post te, in vmbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

Galli-

nae.

Matt.

23.

Psalms.

16.

Can. 1.

Pf. 60.

Isa. 9.

Pf 62.

Pf. 56.

Z 2 & qui

& qui quærunt animam meam, & auellere pullum nituntur à nutricio pectore, ab vberibus matris suæ, ab integumento genitricis suæ, redigantur in puluerem qui à vento rapitur, & cuius nulla remanent vestigia super terrâ. Ne superueniat michi hic raptus in interitum; ne non profuturas tibi excutiat lacrymas Ierosolyma hæc noua, anima mea. Ne fleas super eam, quia non cognouit tempus visitationis suæ. Sed trahas eam post te in odorem vnguentorum tuorum in seculum seculi.

CAPVT III.

Assimilatio Amoris tertia.

Ceto. **C**ui assimilabo te? CETO, dilecti mi. In cuius aluo cum Iona tuo non iam triduum, sed æternum passus. Nam licet Ninive in cinere & cilicio felix negato pabulo, felicitatem tamen ego in hac regia piscaria mea. Neque enim lugere potest sponsa, non

non sponsi filii, quamdiu adhærent
 sponso suo. Procul ergo cinis & lu-
 ctus, ubi dilectus dilecto suo pasci-
 tur. *Benedicite proinde omnia quæ mo- Dan.3.*
uentur in aquis Domino, quia dilectus
 meus inter cetera grandia princeps fa- Gen.1.
 ctus est mihi; & refugium in die exi-
 lii mei, die luctus & doloris, die pro-
 iectionis meæ tamquam abortiui, à
 facie terræ, & recordatus est mei.
 Quid? quod & ipse, sicut Ionas fuit in *Matth.*
ventre ceti tribus diebus & tribus nocti- 12.
bus, fuerit in corde terræ tribus diebus
 & tribus noctibus, ut pararet mihi
 domum in secula, domum gaudii &
 iubilationis, domum decoris, & læ-
 titiæ suæ magnæ nimis, à seculis in se-
 cula. Largire hoc mihi dilecte mi, ut
 habitem in domo tua, filius factus
 desponsationis tuæ. Fluminum la-
 crymarumq; tuarum & sanguinis fi-
 lius, & in æternum tuus.

Cui assimilabor? DELPHINO, di- Del-
 lecte mi. Qui humana illectus specie phino.

Z 3 ad

334 CAROLI SCRIBANI
ad littora nostra exscendisti, quis ve-
tet conscendere delphinum meum.
Qui dorsum suum præbuit peccato-
ribus, allectus suspiriis & modulami-
ne amantis & pœnitentis animæ; cu-
ius cōsuetudinis avidus etiam lacry-
mas fudisti, cū videres pereuntem,
quem per tot maria fluctusq; deve-
xeras saluum innixum humetis tuis
repatere obrui, Delphine mi, piam
hanc sarcinam aberrantem ab oculis
suo, à gregibus sodalium suorum re-
patere excuti hanc prædam; ne quis
dicat insultans, Fortior superuenit
Tuus sum, & concreditum onus tibi,
dilecte mi. Nauigio ferar tuo, ne
qua inimica Neptunia proles tem-
pestatibus excutiat sponsam tuam
pœnitentiæ quondam, nunc amoris
annulo subarratham tibi.

Remo
12.

Cui assimilabo te? REMORÆ, di-
lecte mi. Quàm paruul⁹ in oculis fe-
culi huius, & tamquam virorum no-
uissimus, q̄ potens interim verbo &
opere

opere; diademata humilians, scepra
 demetens, & tamquam falce mello-
 ria omne magnū p̄scindens, omnia-
 que regna & imperia ad humilem a-
 renam deducē; leniq; iniecta manu
 sistens secundo turgidos vento; & de
 feliciori cursu suo prosperioris flatus
 fastuosos; qui ponunt brachiū fidu-
 ciam suam? procul à me magnitudo
 hæc noxia. vltimus mortaliū, adeoq;
 & bestiarum vltimus sim in oculis o-
 mnium, vt placeā oculis tuis dilecte
 mi. quid mihi proderunt iudicia hu-
 mana pleno fauoris cursu explicata,
 si tuo fluctu in scopulos pellatur hæc
 nauis? quid oberunt iudicia in con-
 temptū, si tuo vehar afflatu? felix de-
 pressio q̄ tu extollis; infelix magnitu-
 do quā tu deprimis. non & tu vltim⁹
 virorum fuisti, & iam non homo sed
 vermis? sit hæc anima mea vermis in
 proculcationem omni transeunti, vt
 placeat tibi Remoræ meæ; ne fatuo
 lapsu ruat in interitum carnis & ani-

536 CAROLI SCRIBANI
mæ. Veta hoc Remora mea, quæ so-
la potes, & veta æternum.

CAPVT IV.

Assimilatio Amoris quarta.

Regiæ. **C**VI assimilabo te? REGIÆ, dile-
Apoc. 21. *Et mi. Structura muri eius ex lapi-*
Esther. 1. *de iaspide, super pavimento smarag-*
Apoc. 21. *dino & Pario lapide strato. Porta illius*
margarite sunt per singulas: platea au-
rum mundum tamquam vitrum pelluci-
dum; fundamenta murorum omni lapi-
de pretioso ornata. Parietes eius ex au-
ro, de cuius laminis trabes, & postes
tecti sunt per totum, sed & laquearia
illius auro & gemmis variegata. Mē-
Ezech. 18. *sa illius ex auro obryzo. Omnis lapis*
pretiosus operimentum eius, sardius, topa-
zius, & iaspis, chrysolitus & onyx & beril-
lus, sapphirus & carbunculus & smarag-
Prou. 8 *du. Melior est fructus eius cunctis pre-*
Eccles. 45. *tiosissimis; melior gemmis figuratis in li-*
Prou 8 *gatura auri: & omne desiderabile ei non po-*
Sap. 7. *test comparari. Omnes diuitias nihil esse*
dixi

duxi in comparatione illius, quoniã omne
 aurum in cõparatione illius arena est exi-
 gua; & tamquam lutum aestimabitur ar-
 gentum in conspectu illius. Propugnacu-
 la regię huius meę in gyrum turres
 regnorum & munimẽta seculorum
 desiderabilia super aurum & lapidem pre- *Psalm.*
 tiosum multum; vt gloriari possim tan- *18.*
 quam potens in auro & gemmis in
 potentia dilectę regię meę: in deli-
 tiis paradisi dilecti mei, gloriar æter-
 num; vt pars aliqua fiam regię huius
 vas aliquod in honorem Regi meo,
 vnusque ex accumbentibus quibus
 transiens ministrabit dilectus meus.
 Felix anima, quę calcatis spretisque
 mundi illecebris, domita carne & sub
 iugum missa, periturisque contem-
 ptis opibus honoribusque, vni deco-
 rem suum Regi suo seruat, mundo
 exornata & naufraga; vni dilecto suo
 placendi studium impendit; vni illi
 ornata, vni pexa & compta; vni vir-
 tutib. tamquam gemmis & auro gra-

Z. 5. uida.

uida. Ut non saltus & insulas tenera
circumferat ceruix; non calēdarium
aurium cutes; non grande patrimo-
nium capillis intertextatur; nō lapil-
lorum luminibus brachia arctentur
sed solide virtutes stipent ac circum-
stagnent hanc animam, Regi suo,
sponso suo parandam; in qua dele-
ctetur impudicitiam à castitate deie-
ctam, perfidiā à fide celsam, sæuitiam
à misericordia contusam, petulan-
tiam à modestia obumbratam.

Exer-
citus.
Isa. 2.

Cui assimilabo te? EXERCITUS
dilecte mi. Dominus enim exercituum
nomen tuum, *super omnem superbum
& excelsum, & super omnem arrogan-
tem, & super omnes cedros Libani sublimem
& erectas; & super oēs colles eleuatos, &
super omnem terram excelsum, & super
omnem murum munitum.* At paruulus

Isa. 9.

ego sum dilecte mi, & tamquam val-
lis rorem sitiens: nam & tu paruulus
natus es nobis, & factus est principatus su-
per humerum tuum. *Benedic ergo*

paru-

paruulo, paruule dilecte mi; benedic
 conuallibus manuum tuarum, here-
 ditati tuæ. Benedictio enim in me-
 dio terræ cui benedixerit Dominus
 exercituum, nec erit sterilis in agro
 illius. Sed & defende hæreditatem
 tuam quam posuisti tibi dilecte mi.
 Quid enim in eam poterit omnis po- *Luc. 22*
testas tenebrarum? tu namque es Do-
 minus omnipotens bellator... *Ps. 46.*
excelsus, terribilis, Rex magnus super omnem
terram, & tamquam castrorum acies or- *Can. 6.*
dinata robur tuum, & tu dominabe-
 ris omnium in brachio virtutis tuæ.
 Ego, dilecte mi, potens in poten-
 tia tua, non verebor inimicas acies,
 aduersantia agmina; quoniam tu
 mecum es, & pro lorica mihi ac o-
 mni armatura fortium amor est. *For-*
tis namque est ut mors dilectio, & sicut *Can. 8.*
Infernus emulatio eius: lampades eius lâ-
pades ignis atq; flammarum: aqua multa
non poterunt extinguere, nec flumina ob-
ruent eam, non deprimet eam omnis

Z 6 poten-

potentia Regum; nec minuent eam
 tormenta tyrannorum. Maior enim
 his omnibus est dilectio, & tanquam
 paleas ridebit illa; & tanquam fo-
 lium quod vento rapitur, illudet illis;
 aut tanquam arenam maris, quam
 indignantes excutiunt fluctus. Sis tu
 tantum mihi in munimentum acies
 valida. Non quæro legiones, aut ar-
 maturam fortium; tu mihi, & tu fo-
 lus agmè præualidum; tu mihi legio-
 nibus omnibus prior potiorq; Quo
 vno aduersarias inferorum, carnis, &
 seculi huius acies, facilis perfringam.
 Eueniat hoc mihi dextera potentia
 tuæ.

Horto. Cui assimilabo te? **Horto,** dile-
 ctæ mi. Hortus enim conclusus dile-
 ctus meus mihi, hortus iuxta fluitos
 irriguos. Quis mihi dabit vt fruatur

Can. 2. horto meo? Flores enim apparuerunt,
 tempus putationis aduenit, ficus protulit
 grossos suos, vineæ florentes dederunt odo-
 rem, & germinarunt mala punica. da mihi
 inter

inter illa vbera tua dilecte mi. Quid enim volūt nisi exonerari succo plena? sed & tu vicissim descende in hortum meum, ad areolam aromatum, vt pascaris in illo, & lilia colligas, qui pascaris inter lilia. Miscui myrrhā in meam cum aromatibus meis. Comede fauum cum melle meo; bibe vinum meum cum lacte meo: omnia enim paravi tibi, noua & vetera seruaui tibi. Veni & epulemur, & iucundemur, & inebriemur: ego ab vberibus dulcoris & lætitiæ tuæ; tu à vino quod miscui tibi, vino ex aromatibus, myrrhæ & cinnamomi, maldi & croci, quod paravi tibi. Surge Aquilo & veni Auster, perfla hortum meum, & fluant aromata illius, vt perfletur dilectus meus odore vnguentorum meorum, florum meorum, masti mei quod miscui dilecto meo. Aperi mihi hortum tuum tot seculis conclusum, vt pascat ibi liliis castitatis tuæ, violis dulcoris tui, rosis amoris tui. Et tu vicissim malogra-

natis

natis pœnitentiæ, & mœroris mei
 myrrha; tandemq; amoris mei verfi-
 colorib⁹ hyacinthis. Fortunati dies
 quibus recumbam in horto delitia-
 rum dilecti mei. Quàm feliciter iun-
 gemur ego & amor meus! ô horti, nō
 iā horti! sed cœli mei. Grata animan-
 ti pomeria. Beata quæ calcantur gra-
 mina amoris mei pedibus; quæ pre-
 muntur latere. Quamdiu spe lacto-
 ruda dilectæ mi? nec fruor optatis
 delitiis tuis! laui me flumine oculo-
 rum meorum; terfi me spōgia sudor-
 um meorum. Et si imperas, natabo
 fontib. venatū mearum: miscebo li-
 liis rosas, lacrymis sanguinem: vt vel
 sanguine referentur horti mei. An-
 non mei quos mihi rigasti rore, im-
 bribus, torrentibusq; tuis? liceat
 tantū hanc terram tam nobili pur-
 pura rigatam osculis verrere; vt, cum
 non possim, nec audeam polscere os-
 culum oris tui, satier osculo purpure
 tuæ, rosæ tuæ, lilij, violæq; tuæ.

Cui

Cui assimilabo te? *VINEÆ*, dile- *Vinea*
 cte mi. Sed & botrus Cypri dilectus
 meus de vineis primogenituræ meæ,
 ideo cellæ assimilavi te dilectemi,
 & torcularibus musto plenis: duc
 me in cellaria tua, ad torcularia tua,
 vt bibam & exsatiar, & inebrier ab v-
 bertate tua, ab vberibus musto ple-
 nis. Nam & vbera tua sicut botri vi-
 neæ, & odor illorum, sicut odor tor-
 cularis aut cellæ musto gravidæ. *Re-*
spice deinde de celo, & vide vineam meā; Ps. 77.
& perfice eam quā plantavit dextera tua.
 Et fac eam vineam electam, quæ fru-
 ctificet dilectionis tuæ *palmites*, & e-
 mittat *propagines* amoris tui, & det
 fructum suum tibi in tempore suo.
 Et iam vinea mea floruit, & terra de-
 dit germē suum, & *calum rorem suum,* *Zach.*
 sed & germinauerūt in ea per circui- *8.*
 tū mala punica: & torcular exstruxi
 in ea; & ædificaui tibi turrim in me-
 dio ei⁹; & sepiui eam lapidib. electis.
 Abominabiles omnes qui demoliū-
 tur

tur

tur eam. Mouebo super eos caput
meum, postquam dissipaueris eos, &
igne consumpseris suffodientes eam
in dolo. Tibi enim vni plantavi eam
vt redderet tibi vvas sponfionis suæ,
iuxta omnia quæ promiserat tibi in
die lætitiæ suæ; die primitiarum, die
pinguiū. Veni ergo dilecte mi & bi-
be, & inebriemur, tu ab vbertate pec-
nitentis torcularis mei; ego à fœ: un-
ditate amantis vineæ tuæ. Ô inebrier:
vtraque felici ebrietate! & iam à tor-
cularibus mœ: otis ebrius. (potasie:

Pf. 59. . . . nim me vino compunctiois) quid spe-
rem nisi vinum tuum, quod lætificat

Pf. 103. . . . cor hominis, & propinare mœ: ore lan-
guentibus soles? pota me hoc vino

Prou. . . . tuo memor verborum tuorum, Date:

31. . . . siceram mœ: rentibus, & vinum his qui a-
amaro sunt animo; bibant & obliuiscan-
tur egestatis suæ; & doloris sui non recor-
dentur amplius. Vt obliuiscar doloris
mei; nec recorder vltiã viarum mea-
rum quibus te ad indignationẽ pro-
uocaui;

uocaui; sed vino amoris tui ebrius,
 nihil iam videam, sentiam, uocem,
 præter hoc vinum, quod in æternum
 hauriam in lætitia cordis mei.

Cui assimilabo te? *Lectulo* Salomonis, dilecte mi. *Sexaginta fortes ambiunt illum ex fortissimis Israel, omnes tenentes gladios & ad bella doctissimi. Vnicuiusque ensis super femur suum propter timores nocturnos.* Lectulum dilecti ambit per circuitum omnis armatura fortium, mille clypei pendent ex eo, & millia millium ministrant per circuitum, & decies millies centena millia assistunt ei. *Facies eorum, quasi facies leonis, & veloces quasi capreae in montibus.* Lectulum fecit Salomon de lignis Libani, columnas eius argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum. Lectulum dilecti mei struxi ex tabulis cedrinis & cypressinis, quæ cariem non sentiunt; columnas eius in quadrum gemmas, reclinatorium smaragdinum ornatum castitatis liliis, fultum castimo-

stimo-

stimonie pennis, tectum desuper ve-
 recundia purpura. Quid n. aliud a-
 mor tuus quam lasso lectus, & amica
 fatigato quies? vt anhelu iam pectus
 lassumque desiderio tui, in sinu tuo,
 tanquam in lectulo, inter vbera tua,
 tanquam inter puluinaria molliter
 quiescat. Desiderata quies amanti-
 nimæ, tot votis sperata; tot oculo-
 rum imbribus rigata; tot suspiriis ex-
 spectata. Veni mea quies, lectule mi,
 vt nullæ mihi noctes cæt sine te, nul-
 li dies sine puluinariis tuis, nullus
 somnus nisi in sinu tuo lectulo meo.
 Ibi hauriam fluentia gratiarum tua-
 rum. Ibi audiam vocem tuam, *Adiuvo*
vos filia Ierusalem per capreas ceruosque
camporum, ne suscitatis, neque euigilare
faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit.
 Nunquam euigilem, quia nunquam
 euigilari velim. Semper dormiam
 sed in lectulo meo sinu tuo, inter v-
 bera lateris tui, quæ mihi referauit a-
 mor tuus. Suavis lectus Bethlehemi-
 tico

Cant. 2.

tico præsepi carior, molliq̄ue illius
 fœno dulcior, quando fruar optato
 accubitu tuo? quando amica dabo
 oscula manibus pedibusq̄; tuis, quã-
 do infigam lateri perennatura basia?
 quando eodem tecũ crucis tuæ pro-
 cumbam lecto, eadem lancea & cla-
 uis confixus, iisdemq̄ue amoris vin-
 culis constrictus? vt æternum confi-
 gar tibi in deliciarum tuarum cælo-
 rum lecto, in quo æternum fruar ca-
 sto amore tuo, æterna sociatione
 beatus.

CAPVT. V.

Inuestigatio Amoris.

VBi es amor meus, aut in quẽ de-
 mum locum te abdidisti fugiẽs?
 num in inuiis & in inaccessis rupibus?
 nulla præcipitia amori sunt. Trans-
 cendit æthera ridetq̄; montes, rupes-
 q̄ue tamquam dexteræ suæ pilas. Et
 non omnis rupes amori planities est,
 perpetuumq̄ue ac placidum æquor,
 quod

quod calcādum se præbet hilari ma-
 lacia? Num in speluncis & cauernis
 terre commoratio tua? en me in spe-
 luncis medium. Nam quid in his me
 terreat? tenebræ? dies est omni ele-
 mentario maior, vbi tu es amor meus.
 Imò, Sol ille firmamenti magni quid
 aliud est quàm palmaris teda, aut è
 digitali lucerna festuca modica, aut
 deniq; morientis candelæ emortuū
 languidumq; lumen, si componatur
 luci tuæ amor meus? Solitudo? nulla
 solitudo est, vbi tu es amor meus; in-
 gensq; adeo solitudo est, vbi tu non
 es, amor meus. Da hominum millia,
 da ingentes exercitus. Regamq; po-
 tentiæ insanas ostentationes, ingens
 solitudo est si tu abes amor meus. Da
 etiam orbem qua patet vniuersum,
 cælumq; ipsum; immensa, si tu abes,
 solitudo est. Omnia enim sunt, vbi
 tu es; & nihil, vbi tu non es, amor
 meus. Nam & extra te nihil est, cum
 omne bonum in te sit, & in te solo;

nec

nec vlli⁹ accessione boni quidquam
accedere possit tibi.

An in denso & imperuio nemore?
inter implexos virgultis sentes, ve-
pres, spinas? nihil inuium amanti est.
Nam quid hic vereat liuores? quos
cū in tu pro me tuleris, non beatus e-
ro si rependero, & assimiler tibi? an è
spinis vulnera? felices spinæ. rubeam
tantūm hac grata dilecto meo pur-
pura; fiatque corpus hoc vulnus v-
num, vt assimiler sponso meo, cuius
vestimenta è torcularibus synanogæ
& pressura gentium rubricata, & san-
guine tamquam imbre grauida, o-
mnem vincunt purpuram. fortuna-
ta purpura amoris mei sanguine tin-
cta. Beata torcularia quorum bene-
ficio natet hic amans animus in hoc
felici sanguinū flumine, in hoc for-
tunato sanguinum balneo; quo post
languincos sudores, nobili egredia-
tur vestitus purpura, in occursum
purpurati dilecti sui.

An

An in annosa nemoris huius aliqua quercu quæ secula referat? enego felicior iam Milo. nam si in hoc amoris conatu secer medius, nõ beatus, qui disruptis obicibus, diffractis costalibus repagulis, cor totũ quod latebat abditum, sacrem tibi? vt fiat quercus hæc tanquã domicilium & cubiculum genitricis dilecti mei, in quo solido vinculatus amoris nexu vigilans dormiat, dormiens vigilet, quiescatq; compare iam suo fruens molliùs, foueatur calidiùs, alatur tamquam reginæ sponsæq; suæ manibus alumnatus teneriùs, habeatur tamquam osculo dilectæ suæ pignoratus suauiùs. Amica quercus tanto hospite nobilitata. Optatus torus omnib. votiuis puluinaribus gratior, omniq; regia mollior culcitra, omni Salomonis lecto illustrior clarioque. Perge tantũm sponse mi. In secreto conclau tuo venare amantes, nullis nec tormentis, nec morte diffundendos.

An

An in odorata viola casti straxisti
 pudoris lectulum? suauiter hic cuba-
 bis amor meus, omniq; pluma mol-
 lius decūbes. Nam ex voto meo (da
 qui solus potes) ego è violis vna. Tu *Rom. 7*
 testis huius animæ. *Velle adiacet mihi,*
 & inexplebilis casti pudoris sitis. Ex-
 ple qui potes, è casto hoc voto castā
 fitim, famemq; castam, vt totus iam
 inenodabili castimonix nexu, inne-
 xus tibi, exhorrescam ad extranea v-
 bera, aliena cubilia, peregrinum si-
 num. Neque tu iam vltra aberres ab
 hoc violæ tuæ toro, sed æterna, accu-
 batione bees amantem.

An inter amicas tibi rofas, spinis ar-
 matus castra metaris? quid mihi no-
 ceant spine, qui maiori lancinor vul-
 nere? nam quæ sæuior spina fuga di-
 lecti mei? quæ crudelior amoris re-
 cessu, quo me excordem reliquit, v-
 nico vitæ meæ spiramine adempto?
 potest hac spina inueniri acerbior,
 quæ ex animam hanc animam reliquit
 sibi

sibi, meliore sui parte frustratā? quid
 ego nunc verear spinas? nam quid
 reliquum est quod adimant mihi? i-
 gnobilem aliquem sanguinē vidua-
 tum vita? quid mihi cum hoc san-
 guine qui nobiliore nudatus iaceo?
 fluat ille & totis fluat venis, spinis
 haece, tamquam ferro & clauo edu-
 ctus, tantum redde quem meliorem
 ademisti, cum teipsum ademisti. Nā
 quale cor amantis est, si quem amat,
 abest? vnum cor amantis amatus est
 & non hoc ademisti qui teipsum ad-
 emisti mihi? fallitur qui quærit al-
 liud. Reseca. Nec aliud quam amati
 cor reperies. Quod quicumq; exco-
 stato pectore surripuerit, non is mi-
 serum & exsanguē relinquet corpus,
 meliore parte sui extutum? & quid al-
 liud amor meus es quam cor quo vi-
 uo? o viuum tibi, moriar mihi! magis
 etiam seculo huic nequam. Nolo vi-
 tā extra te. Nec cor aliud volo quam
 te. Abdicaui enim me iam diu corde
 meo,

meo, vt fruere tuo. Seca, & vide.
 Nam quod meum erat, tradidi tibi.
 & si accuratius scrutatus fueris, re-
 peries illud in abdito rosarum tua-
 rum, spinis tuis circumfessum, &
 non iam amplius meum, quod vi-
 tronea & libera donatione tuum est.
 Ills implexum hęret cor meum do-
 natio iure tuum. Nam hic non es-
 se certum mihi est. Semel possessio-
 ne illius me spoliaui, spoliaui æter-
 num. Semel lubens volensque vni-
 uersum jus meum in te trāstuli, tran-
 stuli æternū. nil reuoco. nec possum.
 nec, si possim, velim. sed nec tu reuo-
 ca donationem semel datā. semel te
 mihi mediū inter spinas dedisti pur-
 pura vestitū. quid succidis donatio-
 nē, & rosa sua viduas destituis spinas?
 nolo sine rosa spinas, adeoq; nec sine
 spinis rosam. marcescit sine illis rosa.
 & non omnis rosæ è spinis suis vita?
 nō languet & moritur sine illis rosa?
 tu mea rosa es, sed immersa spinis vi-

rae meae. Hinc rosam inter spinas amo. Euanescit solitaria. Sed & ego è rosis vna sum, sed obfessa spinis, in capite tuo iam olim mortuis, ut e- liore tua viuerent quàm vita si a;no- biliore tua, quàm purpura ruberent sua; præstantiore tuo tingerentur, quàm natiuo succo suo.

Fors inter lilia pascere amor me. Aut in palma strauisti tibi, vel in lau- ro deniq; sedem fixisti. En me è liliis vnum. Pascere dilecte mi, pascere. Nam quid peregrina quæris lilia do- mesticis diues. Domestica mea sunt. Non tibi sacraui illa sanctiorib. vo- tis? Quòd si inter palmas tentoria fi- xisti; en tibi palmetum nouum, qua- le vere nouo, cor meum. Hic tibi in- ter pacis & v'ctoriæ symbola humili- strauit culcitram; sed castam, electam, puram, ipsoq; nitore suo ad dulcem, & non medicatum prouocâtem so- mnum, ad amicam curisq; & suspi- riis exutam quietem prolectantem.

Sia

Sin inter æternas laurus locum delegeris, habes me ex his vnam, quæ nec imbres, nec grandinem, nec meteam fulmini, tuitione tua contra quæcunque aduersantia munita, perenniq; virore aridam duramq; hiemem inimicæ manus vincens.

An in niuibus & glacie commoratio tua? si primum, conuoluo me niuibus, vt amoris tui calorib. resoluar tecum, fiatq; ex vtroq; fons irriguus vnus, scaturiens saliensque in vitam æternam *fons hortorū, puteus aquarum Can. 4. viuentium; vt clamem cum spōsa, Surge Aquilo, & veni Auster, perfla hortum meū, & fluant aromata eius. & fons hic meus paruas, oculis tanquam nubibus & niuib. natus, crescat in fluuiū Esther. maximum, & in aquas plurimas redundet. Tu n. solus es amor meus, qui nō niues tantūm amantium oculorum, sed & cordiū conuertis petrā in stagna ps. 133. aquarum, & animorū rupem in fontes aquarū. non audiā querelas voces tuas,*

- Ier. 2.* me dereliquerunt fontem aquae viuae & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quae continere non valent aquas. Sed ex illorum numero cōfurgam, qui promissorio verbo tuo diuites, exultant locuplete sponsione tua, qui autē biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in aeternū, sed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam. Illis sociatus ad quos fortunata haec erunt verba:
- Apoc. 7.* Deducet eos ad vitae fontes aquarum, & absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum. Si verò glacie cingeris, totoque glaciali aut Norico ambiris Oceano ego me illi immergam totum. Quid enim illius verear aut exhorrescam frigus, aut pertimescam glaciales fluctus, concretosque fluctibus fluctus, tanquam montes montibus superpositos, cum tu in illis domicilium firmaueris ignis meus, immortalis diebus ac noctibus amoris ardens flamma, quo vno liquecant caeli aere fusi, omnisque chalybs fluat cera. *ō colliquefam*

quescam & defluam totus, vt permittus tibi, vnū tecum statuam flumen, congelascam tecum totus, vt vna enascatur glacies ignib. tuis foeta grauidaque, flammisq; tuis fota, vt non vltra duo, sed simus vnum. Nolo nomen nouæ coelementatæ huic rei de meo dare. tu huic flumini & Oceano nomen indes, & nomē vnum; vt sub nomine hoc vno cælesti, res lateat vna, res diuina, & vna tantum.

Quid si inter leones nouus decubas Daniel? blandæ iubæ, molle stratum, suaues linguæ, enubilate quidquid hic macularum, vt placeam dilecto. Quid si inter rigridis catulos à partu recentes habitatio tua? quid tigris aut leonum verear rugitus & rabiem, nec sine dente & sanguine minas, si tu ibi es amor meus? etiam in struthionum procumbam cubilibus, inter crocodilos & basiliscos, omnisq; generis gentiumq; serpentes. Nam quid mihi noceant toxica,

cum habeam te omni toxico theati-
cam potetioem, omni veneno mi-
thridaticum validius. Nulla venena
sunt ubi tu es amor meus. Imò vene-
na omnia antidota & medicabula
pharmaca sunt, adeoq; mella & vina
sunt, ubi tu es amor meus. Propina
æternum hoc mihi venenum vinum
factum, bibamq; æternum hæc toxi-
ca mella nata, vt æternum poter his
delitiis amoris manibus temperatis.

Verum si in elephante te abdid-
eris dilecte mi, quid rei mihi aut spei
reliquum est? ludus mihi hæc bestia
est, & catulus dominam suam suavis,
si tu in illa te abdidderis aut pro domo
belluam delegeris. Sed & Eleazar ego,
vt fecem domicilium hoc medium,
in quo tota sepeliatur anima. felix mo-
numentum, si tu in eo mecum habi-
tas amor meus. Nulla n. mihi iam hic
bestia, cælum est. Vt neq; olim Ionæ,
cū in piscis aluo volueretur, mæror
aut indignatio, aut belluinū monu-
mentum

mentum fuit; alioqui triduum non
 minùs q̄ in recessu reconditæ alicu-
 ius sepulturæ, illo concoquendo in-
 ter ceti viscera suffecisset: sed diuinæ
 potestatis domicilium quoddã fuit.
 Eueniat hoc mihi certiore tecũ fo-
 ciatione, amor meus. non queror de
 loco, cælum mihi locus omnis est, et
 in cuiuscunq; belluæ intestinali vo-
 lutabro, et in immortalis inferorum
 flamma, si æternùm in illis amico ne-
 xu coniungar tibi, nullo æuo separã-
 dus. Ita voueo. Audi qui potes, qui
 tuorum soles vota, amor meus, Deus
 meus & omnia.

CAP. VI.

Indagatio aberrantis animæ.

FATIGOR. ô quando te videbo a-
 mor meus? quando optatis fruar
 amplexibus? quando infigam casti a-
 moris oscula? ô amor! ô basia! ô quã-
 do? lassor. nec inuenio quẽ amat ani-
 ma mea. circuiui plateas, obiui fora,
 prata vicina & remota, innataui flu-
 minibus, enauigauit maria, lustrauit

Aa 4. opaca

opaca nemorum, ardua montium,
 plana vallium, & nusquam Amor.

Can. 8. Quousq; assimilaris *caprea hianuloq;*
cervorum, super montes aromatum, & fa-
 tigas amantem amor meus? & nee-
 labereris aut improvidum falleres,
 negavi somnum oculis, omni iam o-
 culatior Argo; & nusquã amor. scru-
 tatus sum thesauros terræ, an fors in
 abdito opulentiarum latitaret amor
 meus. everti cistas nummulariorum,
 scrinia diuitum, auarorum claustra,
 orbis mercimonia; & nusquã amor.
 Ingressus Principum aulas, vidi atria
 aulæis grauida, laquearia auro cælata,
 gemmis variegata, & nusquã amor.

Vbi es amor meus? quousq; fati-
 gas amantem? quæsiui in omni ho-
 minum genere: an forste in medio
 magnorum consiliorum, eruditorum
 librorum, inter sublimia ingenia, &
 solo cælo minora, inter amœniores
 musas, inter literatos parietes abdi-
 distes amor meus; & nusquam amor.

An

An te in pharetra reclusisses & armamento, inter arma & exercitus, inter validissima orbis propugnacula, inter victorias & ouationes, inter prouinciarum & regnorum triumphos; & nusquam amor. Obiui cum negotiatoribus vastissima maria, terrarum vltima; & nusquam amor. Fatigor, & lassi subfidunt artus. Sed & cælum, & aëta, remota propinquaq; nemo- ra & rupes, prima extremaq; siderib. loca, fontium recessus, fugitiuasque fluminum lymphas, prodigiososque marium recessus, prærupta denique plana; omnia, impleui clamoribus, nec quidquã retuli præter exsanguis guttur, emortuum pectus, exsuccida labra. Quouisq; ludis amãtem amor? emorior. nam quis locus reliquus? in altissimo maris habitas? ego adnatabo, & cum Paulo tuo plen^o enatabo flumine. An in ceto tentoria tua? fugio Nininen, vela mihi in Tharsis, ut cum Iona eadem excipiar aluo. Cin-

geris inimico agmine? perfringam
 etiam inermis armatas acies. Nulla
 namq; castra, ferrum nullum amati
 imperuia. Hæres in Pilati aut Annæ
 domo, oneratus catenis, constrictus
 compedibus? adsum amor meus. Nā
 quid mihi Pharisæorū odia, Roma-
 norum fasces, Herodis risus? nihil in-
 uium amanti. Minantur flagra, coro-
 nam, crucem? ô quando hæc tecum
 amor meus? imò, quando pro te a-
 mor meus? quando ludemus Phari-
 sæorum oculos, Romanorū manus,
 vt ego in columna sim pro te, sub co-
 rona pro te, in cruce pro te? quando
 manib. pedibusq; sed & latere trans-
 fixus clavis tuis, lancea tua? Felicem
 animam vicaria demutatione nobi-
 lem! ô quando! non admittis vicariū
 amantem in flagris, corona, cruce?
 tormentū tormento accumulās, au-
 gesq; pœnam. Leuior n. mihi pœna
 in me, quàm in te amor meus. Nam
 cùm te ardētius amem me, acerbio-

ra mihi sunt tua, flagris meis. Imò, cū nolim ego esse Ego, sed Tu; quidquid Tu pateris, patior ego: & iam duo patimur, Tu & ego. quid sc̄uis in vtrūque? ego si patior, patior vnus. Tu si pateris, patiuntur duo. cur duo. si vnus explere potest? nisi fortè & Tu pateris in me. ò fiat! nam si me patiente Tu pateris, non iam duo, sed vnus sumus. nec iam amplius Ego, sed Tu, & tu solus. ita fiat amor meus.

Verùm non semper flagra, nō semper crux & spinæ. Vbi ergo nunc es amor meus? execraris thesauros, & diuitum rides gazas, voluptates fastidis & dignitates, abominatio enim hæc apud te. Vbi ergo, vbi es Amor meus? an inter paruulos & stūla mūdi? contemptibilia enim elegisti, & cū paruulis sermocinatio tua. Sed & delitiæ tuæ cum illis. Aduolo ad paruulos. At ecce iacent oēs transfixi telis, & nusquam Tu. Nihil hic namq; præter tela video. An fors Tu latitas in

hac cuspidē? frustra conor euellere,
 vt videam an in illa acie te reperiā.
 amor meus. Quid agam? nullæ vltæ
 sagittæ pluēt cælo? an exhaustæ pha-
 retræ tuæ omnes? ecce nubes. redeūt
 fulmina & immista fulminib. tela. Et
 iam sensi ferrum. Quid euolas, & ex-
 tremam feris cutē, nec vltæ? iterum
 dolor. Sed & iterum nimbi, iterum
 inter fulmina tela. Et iam serio telū,
 & saucius illo. Sed repercussum à co-
 stis. Infortunatę costę quæ exclusistis
 amicum cordi telum. ego præscissem
 & non excoastassem pectus, ne iaculo
 non esset locus? & iam locus est, feri
 amor meus. Nam si in hac cuspidē,
 nec alibi es, nolo aliud præter hoc te-
 lum. Quod si nusquam cadit, nisi in-
 ter paruulos, en me in cunis & fasciis
 infantem. Feri amor meus. Nullæ in
 infante costæ quæ resistant cuspidi,
 nulla dūrities quæ excludat
 ferrum.

Venatio amantis animæ.

VBres amor meus, vbi es? vbi-
 que enim es, meus es, non in pã-
 nis, in virgineo lacte & vbere, in vin-
 culis & flagris, in cruce & clavis, in
 lancea & sepulcro te mihi dedisti? an-
 reuocas donationem? semel te dedi-
 sti, semel translata possessio est testes
 habeo cælum & terram donationis
 tuæ. Quid? quòd testis mihi mater, &
 cælestis Pater? meus es. Quis me de-
 turbet à possessione semel data, tot
 testibus firmata? ante donationem
 tuus eras, meus non eras; donatione
 facta, tuus non es, meus es. Dabis cõ-
 pensationem? nolo illam. Nolo ven-
 dere vineam meam, nolo vendere.
 Quis quicumq; mihi ademerit, Je-
 zabel mihi est, timeat canes. Procul
 hæc infauista nomina ab amoris do-
 mo. Et tamen fugis. Quousq; tandẽ?
 permitte te capi, aut tu me cape. bea-
 tus

tus

tus si cepero, beatus si me ceperis. in-
iicias vincula? innectes compedes?
fac quod minaris, & captus es o A-
mor meus, tuis ipsis constrictus com-
pedibus.

At tu etiamnum fugis. Insequor
fugientem. vbi es? quid silentio & fu-
ga amantem perimis? si in siluis & spe-
luncis latitas, ego te indagine capiam.
Si in mari es, ego retia tendam. Si in
fluminibus, ego hamo insidiabor. sin-
pergis transilire de loco in locum, de
aquis in arida, de siluis & montibus
in valles & plana; ego terram totam,
maria omnia vno circumdabo reti-
Non effugies amor meus. Aut quomodo
effugies? in infernum? etiam infernum
penetrabo. Quid mihi oberunt flammae,
qui maiore ardeo flamma? quid
mihi noceat frigus, cum ardeam igne,
quem nullum extinguat frigus? quid
minaris tormenta? maiora me tenent.
Quid aspectum daemonum? cæcus
sum: nihil video præter te vnum. Non
effu-

effugies. Etiam in inferno explicabo
 retia. Quòd si te hic cepero, nullum
 vltra locum quæro. Ignis, flamma, fri-
 gus, tormenta, dæmones cælum mihi
 sunt, si ibi te fruar amor meus. Quòd
 si ex inferno te proripueris, ante quã
 illud circumduxero reti, sequar. Ca-
 ptus es. nam quò effugies? in terram?
 tota meis tenetur retib. In aëtia? nun-
 quam elaberis. si fueris ardea, ego fal-
 co ero. si te abdidideris in concha, ego
 aquila ero. Sin ad minores te receperis
 aues, en retia. me⁹ eris. secabis aë-
 ra? sequar secantem. transuolabis nu-
 bes? sequar transuolantem. transcen-
 des forsan cælum? sequar transcen-
 dentem. meus es. nam quò iã fugies?
 extra cælum? extra cælum nihil est:
 effugii locus nullus est. Quòd si ta-
 men pergis ad immane illud vacuũ,
 non sequar. Nam quis me ibi locus,
 vbi locus nullus est? & tamẽ, si tu ibi
 es, locus aliquis est. Aut sit non alius,
 quàm tu ipse, in te ipsum inuolabo.

Quòd

568 CAROLI SCRIBANI

Quòd si negat inexorabile vacuum,
dabo me lachrymis, solabor fletibus,
nec finem faciam, donec pfundam
flumina. non & maria? in quibus na-
tet hæc amans anima, donec & ipsa
soluatur in lacrymas, in noua maria,
quæ coniuncta a quis quæ supra calis
sunt, fugitiuo fruatur amore suo, su-
pra calos latitante. Felices aquæ, sin-
uis mergatur amor me⁹; gratæq; nau-
fragia in hoc amoris mari magno. In-
enataueris, sequar natantem. nec in-
sequi desinã, donec irretitũ te meis
videam cassib⁹, fatierq; tot votis de-
sideratis amplexib. tuis, amor meus.

Mittes fors ad sanctos? nihil mihi
cum sanctis, te volo. Mittes ad Ange-
los? quòd mihi ministri spiritus? Do-
minum volo. Mittes ad Doctores?
nescit amor litteras. Nõ sunt hæc pla-
gæ quibus caperis. Nam vt habeam
omnem eruditionem, quòd mihi, si te
careã? doctus ille, & ille solus est, qui
te implagatum tenet. reliqua omnia
doctrina

doctrina inscitia est, doctrina nō est.
 Mittes ad Patriarchas? non amo hęc
 magna nomina. Et quò mihi holo-
 causta, oues & boues, quò akaria &
 menfarum nidor? tu solus odorem
 explēs. Mittes ad Martyres? nullus
 mihi sanguis sine te, nulla vulnera
 nisi à tua cuspide. Illa si dederis, amo
 martyres; illa si negaueris, odi marty-
 res. Mittes ad virgines? nō amo casta
 littora, nisi naui vectus tua. mittes ad
 Apostolos? non fatior denunciatori-
 bus, tu solus explere hęc famem po-
 tes: reliqua mihi omnis sponso ieiu-
 na est, & fastidiēdis stomachi nausea.
 Mittes ad matrem? nō abnuo. Meus
 n. es, si mater hęc mea est. Neq; abes-
 se ab hac matre diu i^o potes. & ne ab-
 sis, ego cauero. inuolabo in vbera. qd
 ni iā possum in materna hęc vbera?
 puer ego sum, & adhuc amoris in-
 fans; quid verear casti amoris vbera?
 aut quid hęc fugiāt infantilia labra?
 Quid facies; vbera hęc mea sunt, cō-
 menda-

mendatione tua, dono tuo. Quòd si
 moram traxeris, occupabo vtraque.
 Quid facies vberibus exul? accurre?
 captus es. & iam possideo hæc vbera,
 excludes? mea sunt. quid me conaris
 deiicere possessione mea? antè liberū
 erat non dare. nunc cūm dederis, qd
 retractas? hæc violentia nō est? quòd
 si pergis, tēdam in ipsis retia vberib?
 vnoq; reti te, Matrem, meq; claudā,
 eterno beatus carcere: nec dimittam
 te tenentem vbera Matris. Captus es
 amor meus. An intra ipsa te condes
 vbera? captus es. Cum ipso Matris te
 exsugam lacte. quid facies vbi exsu-
 xero? meus es. Nec effugii iam locus
 vllus. meus es. nec desero hæc vbera,
 donec cū hoc virgineo Matris lacte,
 te totum suxero, vt nullus mihi iam
 cibus sit extra te, te pascat vno, te nu-
 triat, te lacter, donec totus transmu-
 tatus fuero in te, nihilque reliqui sit
 veteris mei: vt non iam ego hic viuā,
 sed tu? neq; ego iam ampliū ego, sed
 tu sis.

tu sis totus. ô quando! quid tam diu
frustraris amantem? ô venias! nolo
lactari diutiùs sine te. Tu mihi vber
super omnia vbera lactea, tu mihi
lac sitienti & arefcentibus faucibus,
lac nouum. O sitis! ô potus! frequens
me exanimet hæc sitis, vt redanimet
hic potus sæpiùs, imò æternùm exa-
nimet, vt redanimet æternùm hic
potus.

CAP. VIII.

Votum animæ amore saucie.

QUID times animæ? vulnera? A-
moris sunt. & quid metuis vul-
nera, quæ amare debes mortem, sed
ab amoris ferro? quando ô amor cõ-
fodies hanc animam? tota vulneri
tuo patet. Quid trepidas? leca & fo-
de. Minaris? ignauæ minæ sunt, quas
non sequitur sanguis. Ergo seca. O
quando! Languo & languore solo
vis me cadere? puellare mortis gen?

vir.

vir sum, vulnere tuo cadam. Quam-
diu orabo pro hoc vulnere? nolo in-
vulneratus viuere, nolo ex hac lucta
integro abire corpore. Aut vis me
mori sine vulnere? dura conditio! &
tamen morior, si non vulneras; vivo,
si vulneras. Quis credat? est quod di-
co. In vulnere hoc vita mihi; sine illo
mors mihi est.

Quid manum retrahis amor? quam-
diu suspensum, & inter ignauas mi-
nas hæret ferrum? paratum, sed & dif-
fictū pectus offero. repetite vulnera.
Neque n. vno satiari possum. In gens
namq; pectus fero, nō cadit vno vul-
nere; repetenda sunt. Vt fiat vulnus
vnum, pectus totum. ô fiat! & experi-
re, tunc feriendo, an ego ferendo,
lasser. Quid si lasser? ne misere-
re. Feri. Solum hic misericordiae ge-
nus est, ferire; solum crudelitatis ge-
nus est, parcere. Né parce. numquam
amor parcit. Sin parcit, nō iam amor
est; quantumq; parcit, tantum ab a-
more

more recedit. Gaudet n. amor vulneribus, vulnerib. pascitur, lactatur vulneribus, crescitq; nouis, interit ocio. Non mihi eueniat hæc timidæ & ingraue cessatio dexteræ.

Quid inclamas pacem, & retrahis ferrum? odi pacem. Bella volo, & amoris bella, in quib. vulnera conduntur vulneribus; in quibus ni vulnere vulnus superaddas, perit qui patitur. Nolo hanc pacem ingloriæ mortis prænunciam. Vulnera volo æternæ vitæ symbolum. Tantùm perenna hæc amor vulnera, vt æternùm viuat tibi. Et confige me vno tecum ferro, vt confixus tibi, æternùm non mihi, sed viuat tibi, immoriar tibi. Ita voueo. Audi votum amor meum, vita mea, spes mea.

Si gloriam & calorum opes, si in æternis gaudiis iungi peterem tibi amor meus, eratne causa, cur aut tu negares, aut ego desperarem post tot amoris pro me vincula, verbera; sudorum,

- dorum, lachrymarum, sanguinum balnea & flumina? post tot vulneta purpureo lacte disteta? post tot pro- uocationes & sponfiones vberiore etiam largitione locupletatas, post
- Matt.* prodigum inuitatum? *Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.* post languentis ab amore
- Isa. 5.* exprobratoria verba? *Quid est quod debui ultra facere vinee meae, & non feci ei?* post reseratam in plenum pectoralem fasciam, vberaque reiecta. Num- quid obliuisci potest mulier infantem, suum, ut non misereatur filii vteri sui? & si illa oblit a fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. Post illud ab effuso amore lugen- tis,
- Matt.* *Quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti? Poteramne tam profuso muneratore non sperare summa? nunc cum nihil praeter vulnera petam, non durum est vulnera negari? oscula si peterem, negaret amor? vulnera peto, sed ab amo-*

ris ferro & iaculis, quibus confixus
 anhelū pectus vulnere tuo sauium
 traham tibi amor meus: & ab ingen-
 ti non inglorio vulnere tuo amicam
 hanc animam deuomam in sinum
 tuum. Tuq; illam, vltimaq; mei tot
 votis desideratis manibus liga tuis.
 Tua claudantur dextera amica hæc
 lumina, cuspide tua fatifcentia. Tuis
 componatur manibus hic vultus, o-
 raq; extremum spiritum in patulum
 latus tuum diffudentia. Concede
 hoc amor meus, vt viuam iam non
 ego, viuam tuus, tibiq; meliore iam
 vita vulnere tuo æternū donatus.

CAPVT IX.

*Suspiria anima amore lan-
 guida.*

VBi sum? & tu vbi es amor meus?
 Langueo, vbi est læguoris vnica
 medela mei? Langueo. Quid mihi
 cū aceto, aqua, vino? non reuocatur
 anima

anima liquoribus, nisi te ipsum felici
 metamorphosi vertas in acetum, a-
 quam, vinum. Quid mihi cum fric-
 tionibus manuum & frontis? nisi
 tuis manibus fiat hæc frictio, nulla
 proderit frictio. Quò mihi reseratio
 fasciæ pectoralis, nisi tu amor meus
 inuoles in hoc pectus? Languo. Quid
 arteriam tentas, aut obseruas animã
 lento grauem suspirio? tuo solius fe-
 lici pulsu, animatione tua redit hæc
 anima. Languo, & iam frigus obse-
 dit artus. Quid admoues ignem? nul-
 lus ignis frigus hoc pellet, nisi ignis
 tuus, quo incalesco solo. Languo, v-
 bi es qui solus leuare languorem po-
 tes? inimica languenti mora. Morior,
 & tu moraris? permitte saltem vt in
 sinu moriar tuo, vt inter amara vbera
 vltimam emittam animam. ô sinus,
 ô vbera testes languentis animæ vos
 colo, vos veneror; accipite hanc ani-
 mam, & recõdite exspiratam in hoc
 amoris sepulcro. An relinquitis insep-
 ultam?

pultam? Durus amor, negabis terram
mortuo? at mihi terra nulla est, præ-
ter vbera tua, pectus tuum. Huic ter-
ræ conde animam, & da hoc solamen
mortuo, qui negasti viuo.

Languedo, & iam vltimū spiritum
traho, & tu abes. Vbi sunt miserationes
tuæ? nam quæ hæc commiseratio
deserere amātem? ô veni. nam si mo-
rior te absente, quid inscribam mo-
numento? hoc vnū, sine vulnere ia-
ceo, Languor condidit, amor pemit-
durum mortis genus. ô si generosius,
nec tam in gloria occumberem mor-
te! vulnera saltem si ostentarem ad-
uerso pectore: si toto iugulo excepis-
sem interritus tuum ferū: si sangui-
nem hūc agnoscerem in tuo balteo,
caderem lætus nobili confossus dex-
tera. Nunc languedo, & sine vulnere
morio. Ignauum mortis genus. Ve-
rū vbi es, vt vel perimas, vel reficias?
ô si veneris! lego te dimitta, aut elabi
patiar? antè moriar. Verū abeun-

B b dum

dum tibi. duc me tecum, comitabor
 quocūq; terrarum, per dura & mol-
 lia, per aspera & lenia, per prærupta &
 plana. An refugis hoc onus? nullum
 pondus amāti est, nec grauat. amās
 amante: ideoq; leue onus amans est.
 imò nullū onus amās est; alas habet,
 & pluma leuior amans omnis est. sit
 rupes, si amat, quauis festuca leuior
 est. sit mons, si amat, quouis puluere
 leuior est. sit immane plumbi ferriq;
 pondus, si amat, quauis penna leuior
 est. Largire ô amor amorē hunc mi-
 hi: quo fultus, quidquid hic magnū
 & arduum, discutiam vt pilam, dif-
 flem vt festucam vēto raptam, vt ce-
 locem tempestatibus actam; omni-
 bus minis, tormentis, fortunæ polli-
 citationibus, opum, honorum, gau-
 diorumq; ostentatione, sponsioneq;
 maior. Nam quid potest esse graue
 amanti? nimbi, grandines, tonitrua,
 fulmina, terræmotus, tempestates
 quocunq; vento natæ, arma, hostiles
 acies,

acies, & quidquid terrorum profu-
dit orbis, cæli, inferiq;: plumea sunt,
& arundine mapalia rustica manu
texta, cùm in amantem inciderint.
Nihil hic Herculeæ manus quacũq;
cl:ua aut cæstu armatae, nihil prodi-
giosum gigantum robur, cùm in a-
mantem incurrerit. Goliades omnes
cadent hac amoris funda, hoc filice
ab amoris torrentibus nato. Im, I. ô
amor amore hoc tuo pectus. Nã qd
metuam lorica hac indutus, clypeo
tectus, armis cinctus, propugnaculo
vallatus? nõ si quidquid vsquam ex-
tra te validum fuit eritq;. Annue ô
amor æternùm meus, vt & ego æter-
nùm sim tuus, donatione, vendica-
tione, amore tuus, æternùm tuus.

CAP. X.

Eructatio animæ amore ebria.

Calix tuus inebrians quàm præclarus Ps. 22.
Est amor me! dulcis super mel &
fauum. Dulce vinum! dulces epulæ!

Bb 2 animæ

animæ delitium meæ! quid Târ alio
 amantem fraudas hiatu? quid offen-
 tas, nec fatias? & q̄ gloria est fallere a-
 mantem? sitio. quousq; nō leuas mi-
 seram sitim? quousque non recludis
 cellas promas? nouer calia claustra, q̄
 tot clauib. recondūt amoris vinum!
 quis referabit? tu solus potes Amor
 meus, tu solus restinguere hęc sitim.
 vereris fortè, ne, si referes claustra,
 totis faucib. hauriam nociturum vi-
 num? nulla hic venena sunt, nullus li-
 quor noxius. sed & quò plus hausero,
 felicior ero. èt ebrietas hic amata. fe-
 lix, si non dimittit amārem sobrium.
 apage hinc improba sobrietas. malè
 sit tibi cum ista maturitate, cum ista
 seculi prudentia. Quid mihi laudas
 temperantiam? sacrilega mihi in hoc
 potu omnis moderatio est. odi hanc
 & te, procul ab amoris penu.

Cara tu tantùm ante oēs ebrietas,
 ne deserat amantem. dulce amoris vi-
 num, grata vasa, amica penuaria tam

vinèi

vinei neētatis reconditoria. An non
 vbera magis grata? verū vasa hęc &
 penuaria quid sunt aliud, q̄ lactei vi-
 ni vbera distenta, quæ a terno fluxu
 beant amantē? quid sunt aliud quàm
 cellæ promæ ambrosii liquoris secū-
 da ebrietate potatorem suum exhi-
 larantes? dulce gaudium, dulce ebrii
 pectoris iubilum. Perennet tantūm
 hæc ebrietas, æterno damnata exilio
 infœcūda sobrietate: inimica hæc a-
 mori est, inuidia & odio grauida.
 procul ergo in vltimas terras, in Gel-
 boë montes regio steriles maledicto
 procul ab arentib. amantis faucibus:
 intercludit n. spiritū si accesserit pro-
 pius nouercali sua & auara parcimo-
 nia. Nolo hanc amor meus, nolo
 mors n. mihi in hac temperatiæ olla,
 mors mihi est. vinum volō, & vinum
 tuum germinans virgines. Reliqua
 namq; mihi vina, toxica sunt, nō vi-
 na. tua volo. nec alia. illa q̄ propinasti
 insipientibus, cū exclamares in in-

sipientia tua, cum tamquam potens
 crapulat⁹ à vino eructares ebria hæc
 verba sapientiæ musto plena. *Inspi-*
entibus locutus sum, venite, comedite
 panem meum, & bibite vinū quod
 miscui vobis. ecce me. negas prudē-
 tibus panem, negas vinum tuum? ha-
 bes hic ex insipientibus vnum. quid
 retrahis pocillarem manum? ego ille
 sum insipientiū insipientissimus. cui
 ex voto meo nec mica inhæret salis
 aut si quid inhæreat prudentiæ secu-
 li, detestor hoc momento, & renun-
 cio; sed & ab dico me terra cæloq; te-
 stibus, exuoq; omni hac poss. sione
 improbæ sapientiæ.

Quid ergo reliquū, nisi vt pascar
 pane tuo, inebrier vino tuo: sed vino
 q̄ manibus tuis miscuisti amor me⁹.
 longè ab hac mistione prudētia ma-
 nus odi enim mistionem, seculi sa-
 pientia temperatam; amo insipien-
 tiæ mistionem, stultitia seculi tempe-
 ratam. hanc mihi largire amor me⁹.

vt nihil mihi iam sapiat extra insipientiæ tuæ vnum; nihil ambiam, sed & nihil deructem, nihil deuomam aliud. Rideant seculi prudentes. satis mihi numerari inter insipientes tuos, quibus panem dedisti, miscuisti vina. beata mistio. beator potatio. beatissima ebrietas insipientiæ huius musto grauida. Perennet hæc mihi mistio in æterna potatione, vt dies iam nulla, nox nulla vacua sit ab hac mistione, potatione, semperq; inebrier hoc vino manib. tuis temperato. Nam, si rectè memini, tu in hoc vino natus amor meus. felix anima q̄ potas hoc vino! sed vbi ludis in hoc vino amor me⁹ in lumō, medio, an in infirō poculi? scio qd faciã, ne effugas hæc bibula amãtis labra, exhauriã funditus totũ. ac nec guttã transibo imbibitiã, ne fors fallas amantem. misce amor, misce, & eternũ nece vt reddã ex aduerso voces, bibo amor, bibo & eternũ bibo. in insipientia

584. CAROLI SCRIBANI

dico, misce insipientiæ manib. vt bibam insipientib. labris; sed seculo insipientibus, sapientibus tibi. Annue hoc amor, & æternùm misce, vt æternùm bibam, inebrier æternùm hoc secularis insipientiæ vino, celestis prudentiæ vino, vino tuo amor meus. Nam quò hæ voces tuæ, comedite amici & bibite, & inebriamini carissimi, si vinum negas? sin ex vero puocas. ecce ego dilectæ votorum meorum, ecce ego; da mihi poculũ ex vino condito, & mustũ malorum granatorum tuorum. da mihi fauũ cum melle tuo, vt bibã vinum cum lacte, myrrhatum vinum, quod miscuisti cum aromatibus tuis: nam & manus tuæ distillauerunt myrrham. & digiti tui pleni myrrha pbatissima. da mihi hoc vinum, amor meus, vt inebrier ab eo, & replear vt phiala vino distenta. sed replear ab vberibus tuis. ab his enim inebriari volo, & in iis delectari iugiter: tu hoc potes, & potes solus amor.

amor meus; & incbriare me ab vber-
tate vberum tuorum; & torrente vo-
luptatis tue potare sitientem hanc a-
nimam. Largire hoc amor meus, &
largire æternum.

CAP. XI.

Ablactatio amantis animæ.

Quis mea absynthio liniuit vbe-
ra ne æternum lacter? inimica
manus? nihil agis. fortiùs etiam im-
primã hæc labra. an terrere putas? ne
felle quidem, non pugnis, fustibus,
fanguine. apage Medæa manus. non
sunt hi nutritii digiti, sunt perimen-
tes. & tamen quò amarum hoc leni-
men? mea sunt hæc vbera, mea sunt. q̄
manus æmula hostili tinxit liquore?
nequidquã terres quisquis es. Amor
tinxit? nunquam amor felleus est, si
amor est: aut si est, amor non est. mel-
leus n. amor meus est, vineus est, la-
cteus est. Sed crescit etas, eunt anni, q̄
ablactationẽ suadent. cum es par-
uulus, dabantur vbera. nunc vir es.
turpe virum ludere in vberib⁹. puer

Bb 5 ego

ego sum, & è cunis infans. Quamdiu
 cunæ, tamdiu vbera. Quid? quod &
 extra cunas vbera? quid? an semper
 puer? semper. nolo vir esse, ne exulé
 ab vberib. ô sim æternùm infans, æ-
 ternùm excipiar amoris mei genib?
 æternùm lacter amoris vberere; æter-
 nùm pendeam ab amoris collo, dul-
 ce pignus. æternũ infigam basia, nec
 diuellar ab his genis. totus pulcher es
 amor meus, totus roseus, melleus, vi-
 neus, lacteus, pulcher totus, & macu-
 la non est in te. Quis ergo me separet
 à te? occidi possum, disiungi nõ pos-
 sum. sed etsi occideris quisquis es qui
 hic aduersum loqueris, fortius etiam
 post mortem amabo, sed & laetabor
 validiùs, etiamne mortuus? mortu?
 & quidem tenaciùs ac perenniùs, ve-
 rùm quando tandem in virum? iam
 dixi, odi viros. Quid mihi cum virili
 toga? puer sum aut quò mihi virilis
 purpura? fascias amo. Sed quãdo viri
 mores? fabulæ. Nisi efficiamini sicut
 parvuli

paruuli. ex his paruulis esse volo, ne
 excludar ab amoris sinu. amoris vber-
 rib. & qd vis? non calū lacteum est?
 imo nō totum, quantū est, vber vnū
 est, & amoris vber? at quousq; pueri
 mores? iā dixi, nolo viri. nam qd mi-
 li. i cū prudentia seculi? inimica amorī
 est. nolo hanc prudentiā. stulta elegit
 amor meus: hanc stultitiam, extre-
 mamq; fatuitatē amplectar vt pedif-
 seq̃ Domini mei, sponsi mei, amoris
 mei. null⁹ ergo mihi molestus sit ho-
 stili ablactatione. æternū iuuat vbe-
 rare. Non pudet māmārum? pudeat
 viros. puer ego sum. nescit infans e-
 rubescere. Sanè nusquam, nunquam
 minus q̃ in vbere. & quis vspiā puer
 erubuit vbera, vitę suę pignora? ergo
 cum puer ego sum, & infans totus,
 nemo accuset vbera, nemo diuertat.
 mea hæc sunt, quādiu puer sum, ple-
 na diuite succo. at sēper puer ego sū.
 semper ergo hæc vbera distenta lacte
 nouo, q̃ non æstate, non frigore de-
 fit. Sed paulo modò cessa ab his vbe-

588 CAROLI SCRIBANI
ribus. nihil agis maleuada nutrix.
scopulus hic est multis infamis nau-
fragiis. quicumq; deserit, perit.

Nam quid dabis infanti, si subtra-
his vbera? solidiorē cibum? infans est,
cui necdum dentescunt gingiuæ, da-
bis vbera, sed extranea? non agnoscit
hæc infans, & refugit aliena. dabis la-
cte plena inimico, viperino lacte, lu-
pino lacte? quis hoc infantem mater
nutriat, & amoris infantem? veniūt
hæc consilia ab æmulis Paradisi vber-
ribus, à noxiæ arboris in centore; qui
insidiatur paruulis, si quem fortè in-
uenerit longiūs ab vberib. aberran-
tem. ne credite, ne fidite, dum blan-
ditur, venenat; dum ludit, naufragio
proxim⁹ es. fuge hanc malitiā. tran-
quillitas hæc via ad interitum est. nā
intus decumani latēt fluctus, vētiq;
& sæua murmura, Æolusq; totus in-
cubuit in latus. Fuge hunc iacētis e-
lementi risum, in altissima serenitate
merget. venatur hostis, fallitq; frustis
& pomis. fugite paruuli hanc tene-
rioris

rioris animæ decipulam. Cauete ne
 improvidos abducatur ab amoris vberibus. Mors est extra hæc vbera, &
 mors æterna. Quid inuides vberibus
 inimica manus, & retrahere crudelis
 niteris ab vbere infantem? mater hic
 est, protuberant vbera, & infans ego.
 quid interiacis barbaram manum, &
 perimētia misces fella, omnia conito
 & toxico nocentiora? vita in his vberibus
 mea est, & in his solis patere me
 hanc in his errantem quærere. quòd
 si negas vbera sitiēti, permittite tamē
 ieiuno hoc ore animam inter amati
 vbera deuomere, vt inter hæc domi-
 cilium sibi statuat tenero satian da lū-
 do; donec per amicos lacteosq; vberum
 syphones, aut felicia illorum su-
 datoria nectareo rore plena, admit-
 tatur, non ad atria modò, sed ad inti-
 ma magnæ domus, ad amica scrinia
 opum cælestiū reconditoria, quò di-
 lecti concorporata cordi, summiq;ue
 Solis illius lumine illustrata, vitaque
 iam non sua, sed illius spirans, æter-
 num

nam fortunatissimis fruatur vberib⁹
 indiuiduo firmata nexu. dulce matri
 pondus, ab vberib. infans. grata col-
 lo sarcina ludentis inter oscula. nihil
 matri durum: nō sine somno noctes,
 vigilesq; dies. non inter capillos, & in
 materno vertice inerrantes manus,
 amicus error matri. nō conculcatus
 finus vterusq; pedib. grata conculca-
 tio matri. neq; n. lassatur amor, non
 lētit tot optata votis, tot diurnis no-
 cturnisq; sperata suspiriis. parata pē-
 dent vbera materna distenta succo,
 ad solem & lampada porrigenda, nō
 amico magis haustu, quā largo beni-
 gnoq; fluxu. fruar tantū æternum his
 vberib. vt semper ibi mater, semper
 hic sit infans. semper ibi vbera cęlesti
 rore grauida; semper hic sugens for-
 tunata prærogatiua vberibus in hæ-
 rens. fluite mea vbera æternū, vt la-
 cter æternum. exsilite generoso salu
 lactei mei fontes æternum, vt bibam
 æternum. currite mea flumina æter-
 num,

num, vt proluar æternum. Exsurgite
 mea maria æternum, vt felix natator
 lacteis hifce fluctibus immergar æ-
 ternum; donec hoc rore, fonte, flu-
 mine, Oceano permiftus, colliquef-
 cam totus, & in amati tranfeam vbe-
 ra animamq; ; nulla iam parte meus.

CAP. XII.

*Colloquium amanti anime pri-
 mum.*

Quis ego fum, & quis tu es amor
 me? & vnde hoc mihi vt veniat
 Dominus meus ad me? an delitię tue
 eſſe cum filiis hominum? ô dies! eter-
 num luceat hæc mea dies! ô nexus! e-
 ternum ſtringe. ô baſia! æternum iu-
 cundate. ô potus! æternum inebria.
 ô amor! æternum vulnera, excæca,
 poſſide. cara mihi ante omnia vulne-
 ra, optata cæcitas. & tu æternum flue
 ſanguis meus, æternum innecte vin-
 cula. Nolo ſine vulnere & vinculis
 viuere. Ite oculi. Nolo videre. Cæ-
 cus omnis Amor eſt. Beata cæci-
tas,

tas,

5922 CAROLI SCRIBANI
tas, felicia vulnera, fortunata vincu-
la! tantum eternate. ô viuan! sed in te
amor meus. aut si in te non possum,
moriar: dulcis amor, dulce refrigeriū
animæ; æternū hoc me nectare fo-
ue. melleus amor; æternū hoc me
melle pascere. saccareus amor; æternū
hoc me saccharo conde. vineus amor,
æternū hoc me vino pota. Sūavis a-
mor; quidquid extra te est, fel meū
& indolata scabrities est. Nemo me
tangat præter te vnum; nemo iunga-
tur, præter te vnum. q̄ si me audis a-
mor meus; diffidamus vterq̄; exinde
miscbimur in vase puro tanquā vi-
num nouū in vtres nouos. aut, si ma-
gis probes, faciamus ex anima & cor-
pore hoc materiam vnā; quam tu
amor meus informes tanquam ani-
ma, possideas tanquam anima; im-
petes tanquam anima; vt nihil iam
sapiat, agat, expetat hæc materia, nisi
à te sua anima. Quòd si non probat
consilium hoc meū, largire mihi cor
tuum, fructe meo, vt vbicunq; ego
fucro,

fuero, tu sis; vbi tu fueris, ego reperiatur. Sin tibi iniqua hæc videtur, & infra iustum pretium commutatio; cogita amorem nõ intueri pretium, nec æstimare rem amatã à seipso, sed ab amore. Iucundus amor. æternùm diffluam tuo gaudio. tanquã musica mihi es in conuiuio vini. O cantus animæ, mentis iubilatio, omnisq; voluntatis mellea modulatio, æterna mea musica; mea iubilatio æterna.

Ignæus amor. æternùm ardeam & colliquefam hoc igne. nolo refrigeria, nolo ventulũ, nolo flumina, fontes, maria, q̄ extinguant hũc ignem. ardere volo, & ardere æternùm. procul seculi flammæ, animarum pestes. tu animæ solius flamma. amo te mea flamma. vterque tantum exuramur. hac flamma, vt simus vnus cinis. quis disinget cineris huius arenas?

Fons dulcoris amor meus. In ore tãquam mel indulcaberis, nectareũ flumen, ambrosium mare. quid vltra hic hæreo dubius? mergã me in hoc mari,

mari,

594. CAROLI SCRIBANI

mari, in hoc fonte & flumine, vt ex-
satiar hoc potu totus. Nimis mihi
minutum poculo bibere apage hanc
rusticam ciuilita ē. Nimis mihi phi-
losophicum manu bibere, odi Phi-
losofiam superstitionū condimen-
tariam. ore toto, plenoq; bibam cor-
pore; vt non iam labris tantum, sed
omnibus bibam membris. Beata po-
tatio! eternum merge, & exple. Quid
vereris ne tantò plus sitiam, quanto
plus hausero? cōsiliū in manu est.
Da te mihi totum, nec vltra si iam.
Quia extra te nihil est q; sitire pos-
sim. Ita fiat Amor meus. Æternum
me te toto pota æternum satia.

O verè Sol magnus Amor meus,
Quò mihi Luna, & sidera hæc mino-
ra? quò faces? tenebræ mihi sunt ad
Solem meum. Illumina me Sol meus
amoris tui radio. Nec hæc extima
tantum; sed intima irradiet lumen
tuum, de tenebret intus. Nam si vs-
quam tenebræ, hic sunt. dispelle has
amor.

amor meus, & denocēta hanc animā.
 Odi n. noctem, & diē volo, sed diem
 tuum. nam elemētarius hic dies, nox
 est, dies non est. à te namq; solo dies
 est. tu n. solus Sol magnus es. verūm
 quid faciam in hoc Sole? nix ero, li-
 quefcam totus. cera ero, diffluam to-
 tus. herba ero, amburar totus. aqua
 ero, & potentibus radiis attrahar to-
 tus, noua iam exhalatio, vapor no-
 nus. Ita eueniat mihi. Sed ad se rapiat
 vaporem hunc omnem Sol meus, vt
 coniungar illi, & fiam portio aliqua
 magni corporis illius, parua licet, fo-
 lix tamen magni Solis portio.

Et sanè certum mihi nullum finem
 facere precibus, lachrymis, sanguini,
 donec totus transmuter in te Amor
 meus. ita auidus omnis amor est. nul-
 la satiatur prærogatiua, nulla exple-
 tur muneratione. Nisi totum amorē
 possederit, possideaturq; ab illo to-
 tus, exulare se putat ab amoris do-
 mo. Tu scis amor meus, qui amoris
 omnis.

596. CAROLI SCRIBANI

omnis incentor, adeoq; largitor es. q;
si importunior ego, & intempestiu;
interpellator molestior sum, ignosce
te doctore importūitas hæc nata est.
tu n. emedullata hæc ligna, has atētes
arenas amoris tui rore respersisti. at-
que. hinc nati illi vapores solaribus
tuis radiis educi. Tu inflāmaſti hoc
ferrū depulſa natiua glacie & frigore
q; obſederat artus. quid miraris ſi ar-
deam? tu dormienti huic animæ & in-
ſopore ſuo emortuæ calcaria addidi-
ſti. q; d miraris currentē & trahentem
anhelum pectus ſuſpiriis plenum? tu
languentē & in igne uo quodam de-
liquio fatiſcentē abduxisti à perituris
erexisti ad ſublimia, ad magnarū cæ-
lestiumq; rerum cogitationem, quid
accuſas ſi non cōtentus mediocrib;
ſumā petam, nec exſatier niſi à manu
tua? nō extranea fugit infans vbera,
& peregrinū auerſatur ſinum? & nō
infans ego adeoq; primarū cunarum
infans, & tu mater es, omniq; tene-
rior

rior matre? tu hoc mentis meæ saxū,
 eremi huius petram, amoris tui virga
 percussam puocasti in fontes aqua-
 rum & vis iam stare fluxū, aut repere
 quasi per sudatorios syphones, aut
 decidere tanquā per lenta stillicidia?
 non possum non manib. tuis flumi-
 natus aquā fundere cęlo reponendā
 donec in circūstagnato altè circum-
 secus balneo natem cū dilecto meo,
 lauerq; purpureo illi⁹ aqueoq; oculo-
 rum meorum rore. Ardeo. & ar-
 doris tu causa, dilecte mi. tu flammās
 iniecisti, & flumine iam tuo tactus v-
 ror vndiq; cineriq; pximus nihil ha-
 beo p̄er vota nullo restinguēda flu-
 mine, nullo nisi Oceano amoris tui
 magno. Patere proinde amor meus
 æternū me iungi tibi. quā amica mis-
 cebim⁹ colloquia, dū fluent vicissim
 verba omni saccharo & ne c̄tare dolci-
 ora? dū liquecet mens animusq; so-
 le tuo; succedentq; sacratis pedibus
 manib. q; tuis impressa basia pur-
 pureo sudore tuo lacrymisq; meis si-
 gnata;

gnata; succedēt audaci conatu oscu-
la lateri tuo infigenda, imbre purpu-
reo tuo oculorumq; meorum flumi-
ne madidata? dulcis sermocinatio, &
qualem æternū optē animæ meæ.
Concede hanc mihi amor meus, &
concede æternū.

CAP. XIII.

*Colloquium amanti animæ se-
cundum.*

Veni dilecte mi, veni de Libano, & osten-
de mihi faciem tuam. Sonet vox tua in
auribus meis. Vox n. tua dulcis, & facies tua
decora nimis, oleum effusum nomen tuum.
Ideo adolescentulæ dilexerunt te. Ideo de-
sertis patrib. & matribus, opibusq; deliciisq;
seculiq; honoribus cucurrerunt in odorem
vnguentorum tuorum. *Botrus Cypri dilectus
meus* de vineis primogenituræ meæ. Ideo
cellæ assimilavi te, dilecte mi, & orcularibus
musto plenis. Vbera tua fragantia vnguentis
optimis, felix qui commorabitur in illis de-
litiis affluens, innixus super dilectum suum.

Can. 1. *Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus
meus inter filios. Quis colliget mihi poma et
pascet illis, & dicam dilecto, fauus distillans
fructus tui super mel & fauum. Surrexi &
circuiui ciuitatem, per vicos & plateas quæ-*
fui

AMOR DIVINVS 599

fui quem diligit anima mea. Quæsiui & non
 inueni. Quæsiui nocte, & ecce caput meum
 rore plenum, & cincinnati mei guttis nocti
 u. Etiam mado torus. Quis excutiet hunc ro-
 rem inimicum tibi, & irrorabit me nouo ro-
 re aurore tuæ? quis dispellet has tenebrarum
 guttas, & perluet me guttis nouis vineæ
 tuæ, vineæ florentis, vineæ dilectæ ex milli-
 bus? Verum quamdiu quæram & non inue-
 niam te? quamdiu vocabo & non responde-
 bis mihi? ô vos qui transitis, non vidistis a-
 morem meum? qualis est dilectæ, amor tuus?
 amor meus candidus & rubicundus, & ma-
 cula non est in eo. Caput eius aurum opti-
 mum, comæ illius sicut elatæ palmarum, o-
 culi sicut columbæ super riuulos aquarum,
 genæ illius sicut areolæ aromatum consitæ
 à pigmentarijs, labia eius lilia distillantia
 myrrham primam, guttur eius sicut vinum
 optimum dignissimum ad potandum; col-
 lum eius sicut monilia fabricata manu arti-
 ficis; manus illius tornatiles aureæ, plenæ
 hyacinthis. Talis est dilectus meus, amor
 meus, electus ex millibus. Vos nunc dicite
 mihi, num quem diligit anima mea videri-
 tis. Paulum cum pertransissem eos, inue-
 ni quem diligit anima mea. Tenui eum
 nec dimittam donec introducam in do-
 mum meam, in intima cordis mei. Ibi ten-
 toria fixi tibi, dilectæ mi, ibi paravi tibi le-
 ctum,

ctum,

600 CAROLI SCRIBANI

ctum, amor meus, lectum floridum stipa-
rum corollis vernantis auroræ, casti lectum
pectoris.

Egredimini hic quotquot amatis amorem
meum, dilectum meum, sponsum meum: &
videte illum in diademate, quo coronavi il-
lum in die desponsationis illius in die lætitię
cordis mei. Fulcite me floribus, stipate me
malis, quia amore langueo. Quid agis, quia
dilectus tuus dormit? ipse dormit, sed cor il-
lius vigilat, & insonuit iam vox illius cordi
meo, dilecta mea, soror mea, sponsa mea ve-
ni, ecce coronaberis. Ecce venio dilecte ro-
torum meorum. Quam pulcher es dilecte
mi. Oculi tui sicut speculum sine macula,
genę tuę sicut fragmē mali punici, sicut vit-
ra coccinea labia tua. Pulcher es amor meus,
pulcher vt luna, electus vt Sol. Ego me tibi,
& tu te mihi amor meus. Quis me separabit

Rom. 8. à te? Tribulatio? an angustia? an fames? an
nuditas? an periculum? an persecutio? an gla-
dius? liceat hic mihi vouere cum forti illo al-
fessore tuo, Neq; mors, neq; vita, neq; angeli,
neq; Principatus, neq; virtutes, neq; instan-
tia, neq; futura, neq; fortitudo, neq; altitudo,
neq; profundum, neq; creatura alia separabit
nos à charitate Dei, quę est in Christo Iesu
Domino nostro.

L V D V S
 IN
 SECVLI AMOREM
 INIMICVM
 AMORI
 DIVINO.

I.

Non esse seculo fidendum.

V ID mundus fragilis
 confusus purpura,
 Triūphos memorat fal-
 laci murmure?

*Q*uæ spondet munera
 vanæ potentie,

*V*ix sunt crepundia rudis infantie,

C.c

Vt

Vt Aquilonibus raptata folia
 Dum miscent fatua inter se praelia:
 Sic pede celeri decurrunt gaudia,
 Et mundi fugiunt sperata premia.

Quod rosa & viola decocta Solibus,
 Quod caltha & lilia proiecta foribus,
 Quod scenum validis prostratum pedibus;
 Hoc in sta gloria est amoris ignibus.

Plus pulsus nubibus, plus fide fluctibus,
 Plus vento validè dispersis niuibus,
 Et plus fugacibus crede volucribus,
 Quàm carni fragili, vel vanis opibus.

Plus fide Oceano, plus Aetnae monti-
 bus;

Et plus mortiferis Berosi fontibus;
 Plus calo nubibus saxa vomentibus,
 Quàm sponsionibus mundi fallentibus.

Plus creder abidis leonis dentibus,
 Harpyis efferis dirum frementibus:
 Plus venenariis fide serpentibus,
 Quàm mundi spoliis blandè ludentibus.

Quid celsa sequeris? doloso culmine
 Mors ludit credulos fallaci stamine.
 Quid longa memoras? in ipso lumine

Inani corruet lusus imagine.

Nam quidquid seculo mortali nasci-
tur,

Momento feritur, momento conditur;

Momento panditur, momento clauditur;

Momento erigitur, momento labitur.

Quid fidis robori? & saxa corruunt,

Et manus marmor a praedura diruunt.

Quae seclis steterant, scintillas metuunt.

Et imbres, halybem ferrumq; diluunt.

Quid annos numeras? momento rapi-
mur.

Quid genus, proavos? momento mori-
mur.

Quid opes? iudici sistendi ducimur,

Et fors iam ignibus damnandi cingimur.

Quid arma ex acuas spe plenus oprima?

Sudata incudibus Aetnaeis intima,

Mundi q; robor a quaecumq; maxima,

Opima corruunt inferni victima.

Quò Abner, Amasa, bellorum fulmina?

Quò Saul, Ionathas Iudaeae lumina?

Momento maxima procumbunt culmina,

Dum cali seuiunt praedura examina.

Quid arma proderunt, cum nudi sisti-
mur?

Quid mina & animi? inermes cogimur,
Permisti purpura sagog³ volumur;
Et tamquam cineres flammis commoli-
mur.

Et tamquam surfures molis conteri-
mur:

Fauilla similes igni conuoluimur.
Et tamquam pluuia celo depellimur:
Pœnisq³ immitibus terra recondimur.

Vt aqua nubibus, sic terris fundimur,
Vt alga vilior, sic leues spernimur;
Vt pila celitus mortales ludimur,
Et tandem valida fornace exurimur,
Flammaram stipula semper viuen-
tium,

Prunarum cespites semper vrentium,
Pœnarum fomites non morientium,
Dolorum pabulum semper torquentium.

II.

Emendationem non esse dif-
ferendam in mor-
tem.

Quò fata properant prædura & aspe-
ra?

Quò vela exacuunt, diraq; & effera?

Cum tanta demetunt falce præpropere,

Non sceptrâ recolunt, non auri pondera.

Non pareunt matribus, non caro pi-
gnori,

Non regnum in posteris voti uo semini;

Non auis, proauis, non forma, aut generi

Non sceptro aut opibus, non celso muneri.

Quem non conterreant præcelsa numi-
na

Qua tanta conterunt calcantq; nomina,

Et serè eruderant primæua germina?

Funesta degimus sic inter limina.

Cum mundi deprimunt velluntq; lumi-
na,

Vt vento palæa deflantur flumina,

Superbi vertices altaq; culmina:
Credas è nubibus contorta fulmina.

Quid vita? vitrea quod gemma pen-
lis:

Et scena è niuibus, fumoq; similis:

Ac vix ficulneis aequanda potulis:

Aut vultu tenero qui ludunt oculis.

Cùm telum admouet mors flecti ne-
scia,

Et dolor occupat corda repentis,

Quid mens tum deligat factorum con-
scia,

Et è scelexit us poenarum præsicia?

Dum tempus patitur, locusq; fletibus,

Pulsemus Dominum densis gemitibus.

Non vota silèant accensa precibus,

Et tamquam mediis nata caloribus.

Ne serò doleas, cùm nullus luctibus,

Non locus lacrymis, sanctisq; moribus:

Non poenitentis, votis, virtutibus,

Nullis suspiciis, curis, muneribus.

Cùm reus steteris, flammis furenti-
bus,

Poenisq; innumeris circum freudentibus:

Nequid.

Nequidquam lacrymis seris cadentibus,
Aut à suspiriis votis calentibus.

Pro mundi illecebris, aeternis ignibus,
Flammisq; sulphure & pice natantibus,
Quis vel fornacibus semper ardentibus,
Vel prunis subtrici velit candentibus.

Quis mundi inanibus captus crepundis

Aeternum exulet lubens delitiis;
Aeternum naufragus calorum gaudiis,
Aeternum numinis possessus odii?

III.

Perire quidquid hic magnum est.

Quò mine Antiochi iraq; regia?
Vel quò Sennacherib, castraq; Assyria?

Quò dicta Rabfaces blasphema & efferat?
Lingua Nicanoris fallaxq; dextera?

Quò potens Tullius verborum flumine?
Rerum Demosthenes diues molimine?

Quò primus Latio Crispus acumine?
Vel Plato cœlitus edoctus numine?

Fecunda Origenis quò nunc acumi-
na?

Vel Afri rupea tonantis fulmina?

Quò flecti Calari ignara pectora?

Aut Hos I fortia tot annis roborat?

Quò Phœnicopteri Apic I fercula?

Aesopi patina, murrhina vascula?

Quò Alcibiadis, Torquati pocula?

Natansq; Assyrio cruore crapula?

Fecunda Alcinoi quò nunc pomeria?

Horti^{q;} pensiles, Luculli pradia?

Euripi, & montibus subducta maria?

Vel quò Polycratis fortuna Samia?

Quò Cur Imachina pendens Icaria?

Quò Scauri vitrea sc. na & marmorea?

Et Mida fercula quò Regis aurea?

Corona Marsya sperata laurea?

Quò Caii Lolliæ gemmato munere?

Elata Arabico Poppea funere,

Auro qua solita iumenta sternere?

Gemmas Cleopatra consueta bibere?

Vt bulla labitur quidquid hic nobile;

Vt flos, sic defluit quidquid amabile.

Vt umbra deperit quidquid optabile.

Nil

Nil firmum cogites, nil terris stabile.

Nulli te proavi, non parta gloria,
 Non opes eximent forma, scientia,
 Non honos robor, prudens solertia,
 Non menti aut corpori concessa gratia.

Virtus sed vnica terrores adimet,
 Sola te gaudiis æternis inseret,
 Hac vna gloriam pœnasq; dirimet,
 Beabit præmiis, tormentis eximet.

IV.

In tutam esse honorum & di-
 gnitatum prærogatiuam
 multorum exem-
 plo.

Quid auro, honoribus, sceptris extolli-
 mur?

Non pares nascimur, paresque mori-
 mur?

Non pares media iuuenta tollimur?

Et cursu propero fortuna pellimur?

Non pares sanguine, paresque tem-
 pore?

CC 5 Non

610 CAROLI SCRIBANI

Non pares anima, paresq; corpore?
Non pares pretio, Christi q; vulnere,
Fortuna impares si finis munere?

Quò Regum Salomon piimus pruden-
tia?

Vel Samson Dalila captus dementia?

Aut Hemor fatua lusus fidentia?

Vel cunctos superans Xerxes potentia?

Quò Cyrus pallio cinctus coccineo?

Quò Phisico rutilans iheristro gemmeo?

Quò splendens balteo Darius aureo?

Vel Diues habitu nitens purpureo?

Quò Cræsus insolens fidens diuitiis?

Quò dirus Hannibal ferox victoriis?

Quò magnus Macedo, Persarum spoliis,

Nec orbis maximi satur exuviis?

Quò Sylla madidus civili sanguine?

Et Cæsar gladiis raptus ceu turbine?

Quò tectus Africo Pompeius cinere?

Vel Crassus Parthico delusus puluere?

Quò Nero, Claudius, Heliogabalus?

Galba, Caligula, Otto, Vitellius?

Quò

AMOR DIVINVS: CII

Quò Verus, Pertinax, Valens, Magnen-
tius?

Balbinus, Maximus, Piso, Leontius?

Quò Reges reliqui, tot magna nomi-
na?

Quò duces, Principes, terrarum Numi-
na?

Momento citius clauduntur lumina,
Nec parcunt generi Parcarum flamina.

Aeterna cogites ignes & præmia,
Aeterna contue flammæ, & gaudia
Alterna delige. Stat parta gloria,
Stant pœna: & nemini patent effugia.

V.

Infelici plurimùm Regū ma-
gnorumque exitu purpuram
sceptraq; docemur con-
temnere.

Q Vi Reges numeras terrarum lumi-
na;

Qui duces inclytos bellorum fulmina:

Cc 6. Funesta

612 CAROLI SCRIBANI

Funesta prospice regnorum culmina,
Incerta purpurea fallacis omina.

Quò Remus, Romulus, Sextus Tarqui-
nius?

Quò Titus Tatius, Tullus, Hostilius?
Vel Ancus Marcius, Servusq; Tullius?
Priscus, Hercules, Drususq; Manlius?

Quò Gracchi, Melius, Sorianus, Ma-
rius?

Quò Cato, Regulus, Carbo, Licinius?
Ruffinus, Cassius, Brutus, Antonius?

Gallus, Copronymus, Phocas, Alexius?
Silvanus, Lentulus, Constans, Serto-

rius?

Quintillus, Didius, Probus, Demetrius?
Carinus, Tacitus, Leo, Valerius?

Macrinus, Commodus, Carus, Procopius?
Comnenus, Nicias, Celsus, Constanti-

tius?

Azis, Miltiades, Zeno, Decentius?
Traulus, Leonidas, Syphax, Aëtius?

Conon, Themistocles, Dion, Isacius?

Achilles, Hercules, Hector, Numanti-

cus?

Tigris

Tigranes, Phocion, Pyrrhus, Britannicus?

Auricus, Michael, Thomas, Philippicus?

Theseus, Pausanias, Glycas, Isauricus?

Lucullus, Lepidus, Lysander, Lucius?

Marsnedus, Vitiges, Massa, Parthenicus?

Cabrera, Stilico, Silanus, Flavius?

Philippus, Datamis, Brocas, Ablavius?

Omnes domestica, aut hostil. corruunt:

Manu prepropera ferrove intereunt;

Aut duro exilio, aut veneno concidunt,

Morteq; inglorii funesta pereunt.

Hec sceptris gloria daturq; purpura;

Hec auro & opibus, fatali murmure

Hostili vt posteros funestent vulnere:

Elati barbaro & cruento funere.

Morte pars minima pacata concidunt;

Morte pars maxima funesta concidunt.

Qui tela nesciunt, mœrore pereunt;

Vel lenta sanie, tabeq; corruunt.

Quò tendis animum? cùm magna me-
moras,

Enses, exilia, venena preparas;

Funes, equuleos, secures comparas;

Multorum odia, pœnasq; innumeratas.

Hono-

614: CAROLI SCRIBANI

Honores prouocant? ignes praepe-
diant.
Voluptas allicit? flamma te terreat.
Opes te pertrahunt? poena te retrahant.
Aeterna prouidi tormenta metuant.

Qui sceptras numeras, recense vulnera.
Qui bella & aquilas, prospecta funera.
Qui castra & oppida, metire tempora.
Et post haec ignibus damnata corpora.

Tam magno luitur, quod breui trans-
uolat,

Vix plumas contines, & corpus euolat.
Quod flammis vritur momentis auolat.
Has flammis sapiens aeternas recolat.

Momento purpura sceptrasq; transeunt.
Momento gloria, formaeq; pereunt.
Nulla te postera tormenta deserunt,
Nusquam carnifices, flammisq; deerunt.

VI.

Diuitiarum contemptus a-
ternitate propo-
sita.

Quid regna sequeris per alta maria?
Quid mundi prodiga captas donaria?

Non

Non tamquam noctibus sudata somnia,
Sic isti defluunt, & cinis omnia?

Quid domos exstruis, lataq; pradia?
Non illa corruunt iuuenta media,
Vt actor fatua fias comœdia,
Vel seua nobilis scena tragœdia?

Quid vasta nemora, quid agros cumu-
las;

Quid ades ædibus regnorum amulas?
Vt venti tumidas dispellunt nebulas,
Sic anni has perimunt terrarum papulas.

Quid hortos pascuis fontesq; accumulatas?
Quid rupes montibus vallesq; vinulas?
Vt has posteritas enarret fabulas,
Fortune vomitus, funestas crapulas?

Quid lacus, flumina, torrentes nume-
ras?

Quid castra & oppida, sceptraq; memoras?
Cum Cræsos opibus Midasq; superas,
Non ad supplicia flammâsq; properas?

Quò satisfœntia frumentis horrea,
Lassata fructibus grata pomœria,
Pressaq; pondere prædiues ærea,
Spondentq; tempora tot votis paria?

Aucto-

66 CAROLI SCRIBANI

Autumno mustea quid torcularia,
 Quid nouo grauida lacte mulctralia,
 Vel quid gemencibus tectis granaria,
 Non seclius acuunt, non tribunalia?

Non tela exasperant minarum ignea?
 Aut non incendia pascunt sulphurea?
 Dira materies ligno um picea,
 Infelix posthuma flammaram palæa:

Hac nocte aut citius tolletur anima,
 Quid spes tunc proderunt vota^q inania?
 Succedant com. odis tormenta immania,
 Luenda, ô n. mihi n. magno! vesania.

Cùm solus ignibus lingua potabitur:
 Cùm flammis sulphure, pice cœnabitur:
 Stillansq; digitis gutta negabitur:
 Nec qui^q quare precibus fuis donabitur:

Non an. i. reduces, non vita dabitur,
 Quæ cursu properans cit a dilabitur:
 Quis si unmis miseris cinctos solabitur,
 Cùm nullis lachrymis crimen piabitur,
 Quibus tunc viribus mens roborabi-
 tur,

Cùm tantis ignibus nec gutta allabitur?
 Cùm sola pietas celo locabitur?

SOLA

Sola delitiis cali rorabitur?

O nimis fatua vecorsq; vanitas!

Cuius tam fertiles leuesq; semitas

Infelix sequitur momento aternitas;

Flammisq; indomita dira crudelitas.

Infaustra ô nimum mundi felicitas,

Fallaxq; nimum amœna amœnitas,

Tam breui laboris, sauaq; aternitas

Succedit miseris. & dura aternitas

Cum gutta mediis negatur ignibus,

Negatur mediis aqua fornacibus,

Aeternum mediis prunis ardentibus

Voluntur miseri flammis vrentibus.

VII.

Fuga eorum quæ seculo spe-
rari possunt, iudicio &
pœnis propo-
sitis.

Foecunda diuiti quid dabunt pradia?

Sudata noctibus dieq; studia?

Quid ingens domino parta pecunia?

Quid fasces purpura, sceptraq; regia?

Cum

Cum telum iugulo mors cita admoue-
rit;

Iudex sententiam supremam tulerit;
Ignesq; indomiti flammaq; ste erit;
Spesq; omnis animam salutis fugerit?

Cum saeva aeternitas mundo insonuerit;
Summiq; iudicis vox intonuerit;
Et omnis validus mente exhorruerit,
Terraq; pedibus subducta fuerit?

Tortorum millia cum circumsteterint,
Testesq; innumeri parte omni cinxerint;
Spem fugae aut veniae cum cuncta clausu-
rint,

Mentemq; crimina factaq; impulerint?
Cum flammaz oculi furentes viderint,
Ignesq; demones flammassq; admouerint,
Cum picem, sulphura, tormenta senserint,
Quicumq; calitus damnati fuerint?

Quid auri proderunt congesta pondera?
Quid Regum, Principum, magnorum mu-
nera?

Hortiq; pascua, fontesq; nemora;
Inter saeuissima tortorum verbera?

Quid Venus pocula, mensaq; dederint?

Quid

Quid noctes lusibus in somnes iuuerint?

Cum cantus gaudia, risuq; euenerint,

Et post perpetuae flammae successerint?

Quid longa series annorum faciet?

Quid genus, proauis, formaq; pariet?

Quid sceptris, purpurae, regnoq; eueniet,

Cum ignis efferus aeternum scruet?

Quid magna proderunt scripta volumina?

Lassata sapius qui docta limina?

Quid versus nobiles librorum lumina,

Si feruet ignibus aeternis anima?

Quid plena pulpita verbis sonantibus,

Farta sententiis alte tonantibus,

Densata lacrymis ora manantibus?

Si membra validis torquentur ignibus?

Quid ampla imperia lassita cadibus?

Quid lata maria defessa cladibus?

Quid campi & oppida diuisa ciuibus,

Cum prada fueris aeternis ignibus?

Quid numquam spolia sitim sedantia,

Hostili sanguine prata natantia,

Cruore immerito regna sudantia,

Cum loca senseris flammis furentia?

Quid

Quò belli dubius quò ferox exitus,
 Infestis aquilis traducti exercitus,
 Quò furor martius terris indomitus,
 Cùm tortor sauiet ignis perpetuus?

VIII.

Magna ferè ruinæ proxima
 esse, æternare hu-
 milia.

Qui celsa sequitur, prærupta metuat:
 In summo vertice ni modum sta-
 tuat,

Prolapsu celeri necesse corruat,
 Cùm moles imminens incautos obruat.

Lapsus ex humili planoque tutior,
 Cùm è præcipiti ruina grauior.
 Ex alto durior, planoque mitior,
 Alto frequentior, planoque rarior.

Sic summi vertices tanguntur fulmi-
 ne,

Quamuis præualido cincti munimine,
 Superba pectora calcantur numine,
 Quantumuis callido tecta molimine.

Sic

AMOR DIVINVS 621

Sic alas arbores venti precipitant,
Duraq; robora momento excaudicant:
Celsaq; rabiem ventorum prouocant,
Accendunt animos, minasque exaspe-
rant.

Virgulta tenera cum Noti quatiant,
Aut Aquilonibus lentata prouunt,
Stant fixa sedibus, irasq; combibunt,
Nec seuiam rabiem, minasq; metuunt.
Sors dura & aspera magnorum amu-
la.

Magnorum inuida, diraq; facu'a,
Futuri generis infamis macula,
Cum regnum sistitur fatorum famula.
Cum summo vertice momento labi-
mur,

E primo culmine momento pellimur;
E summis opibus momento excindimur:
E. elso munere momento excutimur.

Cum flore medio fracti depluimur,
Iuuenta media rapti protrudimur,
Mundiq; gaudiis viles proscribimur,
Regnoq; medio sceptrisq; euertimur.
Ut flores pampini, baccasq; excutimur,

Ut

622 CAROLI SCRIBANI

Vt vento folia concussa spargimur,
Vt denso arundinis umbre propellimur,
Vt Europaea subacta rapimur.

Aeternis animos terentes erigas,
Aeternis noxia cordi submoueas,
Aeternis praemia mundi discurias,
Aeternis pristina moresq; corrigas.

Aeternum vt Numini coniunctus gaud-
deas:

Qua munus munerum promittit fugias,
Aeternum corpore, menteq; vt valias,
A carne, honoribus, auroq; caueas.

Aeternum vt ignibus flammisq; careas,
Densis gemitibus peccata deleas:
Aeternum vt animum poenis eripias,
Ne carni fragili, mundaq; pareas.

IX. Aetern-

IX.

Æternam pro breuibus pœ-
nis remunerationem mane-
re, Virginum docemur
exemplo.

Dum seuit Africus, tunc rosa rutilat,
Et Austro viola perflans e purpurat:
Et Eurus lilia prona dissuauiat,
Vis nulla eroborat, nec vll. exanimat.
Dum seruet carnifex, exsurgunt Bar-
bare.

Secantur vbera, clarescunt Agathe.

Dum fumant balnea, surgunt Cacilie.

Dum tela depluunt, nascuntur Vrsule.

Tauro Phalarico splendet Pelagia.

Flammis, exilio triumphat Flauia:

Vni is, equi leo, cruceq, Eulalia:

Virgis, pectinibus, flammis Frebonia.

Rotis, sartagine, vinculis Euphemia:

Tedis ardentibus, fuste Serapia:

Felle, craticula, ferisq, Maxima:

Securi & oleo feruenti Eulampia.

Lucie

624 CAROLI SCRIBANI

Luciagla'is & Agnes ignibus:
Christina lacubus, flagris fornacibus:
Susanna variis torra securibus:
Cruce & lampadibus Firmina ardemi-
bus,

Has Christus gloria caelesti munerat,
Has sponsas stabili nexu consociat.
E sexu fragili triumphos numerat.
Calog, ex humili coronas duplicat.

Profuso sanguine aeternum purpurat.
Pro casto pectore aeternum sociat.
Pro momentaneis aeternum pignorat.
Pro ferro & ignibus aeternum roborat.

Aeternis gaudiis pacag, inaugurat.
Calog, lucidas stellas com memorat.
Pro vita labili aeternum animat.
Pro pccnis breuibus aeternum recreat.

Maritat humiles donis caelestibus.
Maritat tumidos aeternis ignibus.
Amicat teneras primis virtutibus.
Lassantur validi magnis sceleribus.
Qui speras maxima, celos in ambula.
Ut parua referas, mundum per ambula.

Quid

Quid sunt hac aliud quàm celi famula,
Vel tamquam vitrea commissa pocula?

X.

Comparatio rerum seculi hu-
ius & alterius.

Quid terra portio pulvisq; extolleris?
Non nudus vtero matris effunderis,
Nudus visceribus terræ recondaris,
Et duro iudicî damnandus sifteris?

Quid fidis seculo? stat prona æternitas.

Qua spe deluderis? stat firma æternitas.

Quid fugam cogitas? stat certa æternitas.

Quoquò te flexeris, terret æternitas.

Bonis hic fruimur? ibi igne exurimur.

Momento fruimur? æternùm vrimumur.

Bonis hic pascimur? ibi ignes patimur.

Momento pascimur; æternùm patimur.

Quis pro hîs opibus tormenta deligat?

Pro mundi gaudiis diuina negligat?

Pro mundi honoribus caelestes abigat?

Pro tam fugacibus quis flammâs eligat?

Sirenum vocibus quis aures præbeat?

D d. Quis :

626 CAROLI SCRIBANI

Quis ignes cogitans terrena voueat?
Aeterna prouidens non mente paueat?
Flammamq; contuens non totus horreat?
Felix qui potuit opus contemnere,
Prudens qui gloriam concessam spernere,
Fortis qui munera mundi respuere,
Aeterna premia doctus eligere.

Mundi qui negligit promissa premia,
Aeterna breuibus mercatur gaudia:
Mundi qui sequitur promissa premia,
Aeterna breuibus commutat gaudia.

Hac uoluas animo stat certa aternitas:
Flammarum crucians tristis aternitas:
Calorum recreans felix aternitas:
Momento medium, ut rimq; aternitas.

Honores fugiunt, manet aternitas:
Aurum te deserit, manet aternitas:
Caro dilabitur, manet aternitas:
Et pro tam vilibus, tam seua aternitas:

Pro tam fugacibus, immensa aternitas:
Pro tam fallacibus, tam uera aternitas:
Pro tam fragilibus, tam dura aternitas:
Et pro tam breuibus, aeterna aternitas.

Quis pro tam breuibus aeterna deligat?
Quis

Quis ignes, sulphura, flammâq; intelli-
gat?

Quæ seua aternitas aternum colligat?

Nullaq; aternitas aternum mitigat?

O dura nimium pœnarum aternitas!

O seua & effera flammârum aternitas!

O cruda nimium, longâq; aternitas!

Finemq; nesciens aterna aternitas!

FINIS.

Sodis Jesu Paderb.

